

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KIR GERİLLASI EL KİTABI

CHE GUEVARA

CHE GUEVARA

KIR GERİLLASI EL KİTABI

IŞIK YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Birinci Baskı : 1992
Dizgi : Çağdaş Dizgi
Baskı : Yön Matbaası
Kapak Düzeni : Haydar Çelik

Genel Dağıtım : **Çağdaş Pazarlama**
Narlıbahçe Sok. No: 8 Eser Han Cağaloğlu-İST.
Tel: 512 33 69 - 511 96 15 Fax: 512 33 69

İÇİNDEKİLER

1. Gerilla Savaşının Genel İlkeleri.....	7
Sunu.....	7
Strateji.....	13
Taktikler.....	16
Elverişli Arazide Savaş.....	21
Elverişsiz Arazide Savaş.....	25
Konutlu Kesimlerde Savaş.....	29
2. Gerilla Gurubu.....	33
Birey Olarak Gerilla.....	33
Savaşçı Olarak Gerilla.....	35
Gerilla Örgütü.....	40
Savaş.....	44
Özet.....	50

3. Gerilla Hareketinin Örgütlenişi.....	53
İkmal.....	53
Sivil Yönetim.....	56
Kadınların Rolü.....	59
Sağlık Hizmetleri.....	61
Baltalama.....	62
Gerilla Endüstrisi.....	63
Propaganda.....	64
Haber Alma.....	66
Siyasal Öğretim ve Eğitim.....	67
Önderlik Aşaması.....	69
4.Ek.....	71
İlk Gizli Gerilla Çetesinin Örgütlenmesi.....	71
Kazanılmış Olanı Savunma.....	74
Sonsöz. Küba'daki Durumun Çözümlemesi:	
Şimdiki Hali ve Geleceği.....	76

Che Guevara Arjantin'de doğdu, bir mimarın oğlu. Buenos Aires Üniversitesinde tıp okudu. Öğrenciliği sırasında Lâtin Amerika ülkelerinde gezdi, dolaştı. 1953'de mezun olduktan sonra, Meksika'da Fidel Castro ile birleşerek, devrimci kuvvetlerin baş danışmanı oldu. 1956'da Castro ile Küba'ya çıkartma yaptı. Zaferden sonra, Küba Millî Bankasının başkanı, 1961'de de Sanayi Bakanı oldu. Küba'da devrimci dönüşümler gerçekleştirildikten sonra, devrimi Lâtin Amerika'nın başka ülkelerinde de yürütmek üzere, nereye gittiğini açıklamaksızın Küba'dan ayrıldı.

Binbaşı Che Guevara, özetini sunduğumuz ***Gerrilla Savaşı*** adlı kitabını 1960 Temmuzunda yazdı.

1 - GERİLLA SAVAŞININ GENEL İLKELERİ

SUNU

Küba halkının Batista diktatörlüğünü dize geti-rişi bütün dünyaca destanlara yaraşır bir başarı olarak selâmlandı. Bu başarı, Lâtin Amerika yığınlarının tutumuyla ilgili olarak ötedenberi yerleşmiş bazı köhne mihrakların doğmaları altüst etti ve halkın gerilla savaşına girişerek, işbirlikçi ve yabancı egemenliğinden kurtulabileceğini saptadı.

Küba devriminden, Lâtin Amerika kıt'asında bundan sonra yer alacak olan devrimlerle ilgili olarak üç sonuç çıkarılabileceği kanısındayız:

1 - Halk kuvvetleri düşman ordusunu dize getirip savaş kazanabilir.

2 - İlle de harekete geçmeye elverişli bir durumun belirmesini beklemek gerekmez, böyle bir durum yaratılabilir.

3 - Amerika kıt'asının az-gelişmiş ülkelerinde köylüler düşmana karşı direnç hareketinin başarı kazanabilmesi için en elverişli bölgelerdir.

İlk iki sonuç, profesyonel ordulara karşı hiç bir şey yapılamayacağı bahanesiyle eli kolu bağlı oturanların yanıltmış olduklarını gösterdi. Bu gerçek, bugün, Küba'da, belki de bütün Lâtin Amerika'da tartışılmakta. Tabii, böyle bir hareket için gerekli bütün önkoşullar sırf gerillalar tarafından yaratılacak da değildir.

Üçüncü sonuç stratejik; hareketi kentli yığınlarına dayandırmak isteyenleri az-gelişmiş Amerika kıt'asında köylü halkın oynayabileceği muazzam rolü boşlamamaya ikna bakımından önemli. Örgütlü işçilerin yürüteceği direncin önemini küçümsüyor değiliz, ama kentlerde demokratik haklar bir kez çiğnenip, direnç hareketi, olanakları yetersiz olduğu halde ağır rizikolar yüklenerek, eyleme zorlandığı anda, kolayca bastırılabilir. Oysa halkın, işbirlikçi kuvvetlerin uzağında gerillalarla sıkı işbirliği kurmasına el veren köylüklerde durum bambaşka.

Küba döneminin başlıca katkısı olmaları sebebiyle, bu üç sonucu kitabın başında böylece ortaya koyalım, dedik, ayrıntılı çözümlemesini daha sonra yapacağız.

Halk kurtuluşu savaşının temeli olan gerilla savaşının birçok değişik özellikleri, yanları var. Öte yandan bütün uzmanların sözbirliği ettiği üzere, genel olarak savaş birtakım yasalarla bağımlı, bu yasaları çiğneyenler yenilgiden kurtulamıyorlar. Genel savaşın bir evresi olan gerilla savaşı da bütün bu yasalara uyma zorunda; ama bir de bunlardan başka kendine özgü yasaları var, ve başarı kazanılacaksa, bu belirli kurallar dizisine uymak gerek. Tabii, değişik ülkelerdeki değişik coğrafi ve sosyal etkenler değişik gerilla savaşı yöntem ve biçimlerini değiştirecektir. Ama temel yasalar bütün gerilla seferleri için geçerlidir.

Bize burda düşen, bu temel kanıtları işlemek, bir kuram geliştirmek ve özgürlük için çarpışan halkların yararına sunulmak üzere geçirdiğimiz dönemden birtakım sonuçlar çıkarıp, bunları tanımlamaktır.

Gerilla savaşında taraflar kimlerdir? Bir yanda iyi donatılmış, disiplinli ve profesyonel ordusuyla hasım güçler. Karşısında da halk. Gerilla savaşı yığınların kavgasıdır, gerilla gurubu da onun çekirdeğidir. Gerillayı karşısındaki orduya bakıp çelimsiz zannetmeyelim. Ters, çünkü, belki daha doğru: Zaten gerilla savaşını da sayıca ve silahça üstün düşmana karşı girişilir. Bundan dolayıdır ki, gerilla savaşçısı için yöre halkından göreceği yardım herşeyin başında gelir. Halkın desteğidir her işin başlangıcı. Belirli bir yöreyi kasıp kavuran eşkiya çetelerini ele alalım meselâ: Gerilla guruplarının hemen bütün özellikleri onlarda da var

aralarında dayanışma var, öndere saygı var, pekyüreklilik var, taktik bilgileri var, sonra da araziye avuçlarının içi gibi biliyorlar. Ama bir şeyleri eksik, o da, halkın desteği. Onun içindir ki bu çeteler ergeç polis kuvvetlerinin oyununa düşer, sıfırı tüketirler.

Gerilla niye döğüşür? Halkın düşmana karşı milli kurtuluş yolundaki yaygın direnç çağrısına uyup ortaya atılır, işbirlikçi ve yabancı egemenliğine baş kaldırıp, olanca gücüyle, gözünün yaşına bakmadan üstüne saldırır. Bunun üzerinde daha duracağız.

Gerilla savaşının taktiklerini incelediğimizde göreceğiz, gerilla üzerinde eyleme giriştiği araziye ıçığına cıcığına kadar bilmeli, giriş ve kaçış yollarını, hızlı manevra olanaklarını, saklanacak yerleri iyice öğrenmiş ve halka kaynaşmış olmalı! Bu da ancak köylüklerde mümkün olabilir. Üstelik gerilla, ancak, orda yoksul köylü yığınlarının beşikten mezara dek işlediği toprağın, güttüğü hayvanın sahibi olma isteğine ses verebilir. Gerillanın doğal ortamı tarım alanlarıdır. Demek ki, gerilla savaşı düşmana karşı baş kaldıran bir grup devrimci tarafından yürütölüyor, nitelik bakımından bir köylü hareketi.

Çin'de mücadele sanayi merkezlerinde başlatılmıştı. Ama yenilgiye uğranıldı; Mao Tse-tung'un öncülüğüyle köylüklerde üstlendikten ve tarım dönüşümü davasını benimsedikten sonradır ki, hareket güç kazanabildi. Ho Çi-minh'in Çin-Hindi-

nde kazandığı zaferin dayanağı Fransız sömürücülerinin zulmettiği yoksul pirinç ekicileriydi. Cezayir'de Arap milliyetçiliği Fransız sömürgecilerinin köylüye dayattığı ortakçı düzenin feci koşullarından hız aldı. Porto Rico'da, özel bir takım koşullar şimdiye dek gerilla ayaklanmasının patlak vermesini önlediye de, yoksul rençberler Amerikan istilâcısının elinden toprağını geri almak istediği içindir ki, milliyetçilik güçleniyor.

Bu çeşit düşmanlık gitgide kızışır, alevlenir ve savaş birliklerinin gücü ve sayısı arttıkça gerilla savaşının bir mevzi harbine çevrilmesine el verir.

"Gerilla, savaş sanatının "maverick'idir" diye bir söz var. (Maverick, sığırlarına damga vurmayan Teksaslı bir çobanmış, böylece türlü dolap çevirmiş.) Gerilla da türlü aldatmacaya, hileye, baskına başvuracak; geceleri oynayacaktır oyununu. Ne yapsın ki, koşulların ve davayı kazanma isteğinin zoruyla öyle romantikçe, sportmence kaygıları bir yana bırakacaktır. Askeri strateji ve taktik, düşmanın zayıf noktalarından yararlanmada gerilla grubunun başvuracağı çareleri kapsar. Geleneksel harpte manga kademesinde çarpışma neyse gerilla için de teke tek döğüş odur. Hile sökmemişse, düşmanın tetikte oluşundan, apansız bastırılmamış oluşundandır. Ama gerilla gurubu durmadan fırsat beklediğine, düşman da her an tetikte beklemeyeceğine ve bütün delikleri kapalı tutamayacağına göre, sonunda kapana kısılacak, baskına uğrayacaktır. Gerillanın ödev bu!

Kimi, "vur-kaç bu, başka ne!" diye dudak büküyor. Vur-kaç, tabii, ne sandılar! Vur, kaç, sokul düşmana, bir daha vur, kaç sonra, böyle bir daha, bir daha, rahat soluk aldırma düşmana!

Gerilla savaşının bir ilk adım olduğunu, kendi başına savaşın kazanılmasına yar olmayacağını da biliyoruz. Ne var ki, gerilla ordusunun çapı yavaş yavaş büyür, derken nizamlı bir ordu haline gelir. İşte o zaman öldürücü darbeyi indiririz düşmana.

Nasıl tümen komutanı birliklerinin başında, cepheye döğüşerek canını yokyere tehlikeye atmıyorsa, kendi kendinin komutanı olan her gerilla da savaşta yokyere kendini tehlikeye atmaya-
caktır. Gerilla canını vermeye hazırdır, hazırdır ama, bir ülküyü gerçekleştirmek için, canından bezdiği için değil.

STRATEJİ

Gerilla sözcüğünde, strateji erişilmesi istenen amaçları çözümleme anlamına gelir.

İlkin düşmanın nasıl hareket edeceği, insan gücü, devingenliği, halktan gördüğü destek, silahları, komutanlarının yeteneği belirlenir. Derken bu etkenlere karşı çıkabilmek için en uygun strateji planlanır, bunda da son amacın düşman ordusunu yoketmek olduğu akıldan çıkarılmaz.

Bu inceleme yapıp amaçlar değerlendirilip çözümlendikten sonra, son amaca varabilmek için alınacak tedbirlerin planlanmasına geçilir. Bu planlar önceden hazırlanmalı, savaşma sırasında doğabilecek beklenmedik koşullara ayak uydurabilmek için üzerlerinde değişik yapılabilir.

Silahlara gelince, nasıl kullanılacaklarını belirle! Gerilla savaşında tank, uçak gibi silahları gerçekçi açıdan değerlendir, düşmanın ufak silahlarını, cephanesini, adetlerini birbir gurutandan geçir! Unutma ki, gerillanın en önemli ikmal kaynağı, düşmandır. Öyleyse, elinden geldiğince, düşmanın kullandığı silahları kullanmaya bak, çünkü en büyük tehlike cephanesiz kalmaktır.

İlk başta, gerillaların hiçyoktan vurulup ölmesini önlemek için elinden geleni yap! Sonradan seçtiği bu yeni hayat tarzı, içgüdülerine kadar işleyeceği için, kendini korumasını, düşmanı atlatmasını su içer gibi öğrenecektir. Düşmanın yavaşamayacağı mevkileri seçmesini öğrenecek, düşmanı püskürtmek için kuvvetlerini nasıl toplayacağını sökecektir! Derken gerilla, ilkin karşıgerilla faaliyetine en yakın yerlerde, sonra da düşman topraklarına dalıp ulaştırmasını bozarak, üslerini hırpalayarak, her fırsatta darbe vurarak bir aşındırma seferine girişecektir.

Gerilla hiç durmadan düşmanı çekiçlemelidir! Bu ağa yakalanmış olan düşman eri korkudan gözünü yummaz olmalı, üslerine hiç durmadan saldırılmalı, sistemli olarak yok edilmelidir. Gündüzün ormanlarda, sarp yamaçlarda, geceleri düzlüklerde, düşman, düşmanının ağı içinde çırpındığını duymalıdır.

Düşmanı bu hale düşürebilmek için, yöredeki halkın tam desteği kazanılmalı ve gerilla araziyi avucunun içi gibi bilmelidir. Bunun için de sade araziyi incelemekle yetinmemeli, yoğun bir propa-

ganda kampanyasına girişmeli, halka durmamacasına savaşın ereklcrini anlatmalıdır!

Sefere büyük özenle, dikkatle başlanır, herkese duyduğunu, gördüğünü kimseye anlatmaması sıkıca öğütlenir. Sonra da kurtuluş davasına tam bağılı kimselerden araçlar, silah ve gereç taşıyıcıları, ve kılavuzlar seçilir.

Bütün bunlar gerillaların denetlediğı toprakların genişlemesi demek olacaktır, işte bu noktada dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır: Harekât üssünü zamansız ve fazla yaymamalı! Üssü yöre halkını bilinçlendirerek, karşı-devrimcileri temizleyerek, savunma olanaklarını geliştirerek yavaş yavaş ve dikkatle genişlet! Gerilla gurubu silahça ve sayıca büyüdükten sonra, yeni müfrezeler kur!

Bir zaman sonra, gerilla birliklerinin denetlediğı kesimin çapı genişledikçe, ve birlikler düşmanın canevine doğru ilerledikçe sert direnmeyle karşılaşacaktır. O zaman işte birlikler sıkı, bağdaşık bir cephe kurmak üzere birleşecek ve mevzi savaşına girişeceklerdir. Yine de eski gerilla ordusu kendini geride bıraktığı üslerden büsbütün koparmayacaktır. Düşmanın gerisinde yeni gerilla çeteleri kurarak, yeni darbeler indirecektir. Böylece, hücum yavaş yavaş kente doğru gelişecek, düşmanın yedek birliklerini safdışı kılacak, bütün ülkeyi ayaklandıracak ve son amacına, yani zafere ulaşacaktır.

TAKTİKLER

Taktikler, stratejik amaca erişmek için kullanılan ameli, işüzre çarelerdir. Ama amaçlarla, taktikler, genel olarak, çok daha esnektir. Bazı taktik amaçların değişmesine karşılık, savaşın her anına göre değişmesi, ayarlanması gerekenleri de vardır.

Gerilla, devingenliğine belbağlamıştır. Bu sayede gerekir gerekmez, eylem alanından çabucak kaçır, durmadan cephesini kaydırır, kuşatılmak tehlikesinden kendini kurtarır, onunla da kalmaz kuşatmağa kuşatmayla karşılık verir.

Karşı-kuşatmadan söz edince, aklıma çeşitli örnekler geldi. Ufak gerilla grupları görünüşte düşman tarafından sarılmıştır, derken düşman bir de bakar çok daha büyük birlikler tarafından kuşatılmıştır. Ya da düşman önüne sürülen bir tu-

zak-hedefle uğraşırken, sarılır, yokedilir, araçları ele geçirilir. Daha büyük bir düşman kuvvetini yıpratmak için sık sık kullanılan bir manevra daha var, "mindet" diyoruz biz buna. Gerillalar düşmanı, mesela ilerlemekte olan bir müfrezesini, dört bir yanından sarar. Her yanda beş altı gerilla kuşatılmayı önlemek için iyice yayılarak yer alır. Yanlardan biri ateşe başladı mı, dans da başlar; düşman ateşi yiyince kendiliğinden o yana doğru ilerler. O zaman o yandaki gerillalar göz uzaklığından çıkmamak üzere geriler, düşmanı kendine doğru çeker. Derken öbür yandaki gerillalar ateşe başlar, düşmanı kendi yanına çeker. Böylece dört yandaki gerillalar sırasıyla dansa katılır, düşman birliği takılır kalır, dünya kadar cephane yakar, yürek gücünü yitirir, buna karşılık gerillaların burunu bile kanamaz.

Bu manevralar gece de yapılabilir, ama daha yakın menzilden ve gece kuşatmasının doğurduğu güçlükleri altetmek için daha sert hücum gerekir. Genel olarak, gece harekâtı gerilla için çok önemli, ancak böylece düşman hatlarına korkusuzca sokulabilir ve bilmediği arazide varlığını belli etmeksizin rahatça dolaşabilir.

Gerillanın sayıca zayıflığı baskınla hücumla geçmesini gerektirir, böylece düşmana çapı ile ölçülemeyecek ağırlıkta zarar verir. Gerilla da her çarpışmada düşman kadar zarar verecek olsa, zaten seyrek olan safları büsbütün çelimsizleşecek, kısa zamanda eriyip gidecektir.

Savaş alanında silah ve cephane ölüm-kalım önemi taşır. Donatımını almadan sakın geride gerilla ölüsü bırakma! Cephaneyi harcarken tutumlu ol! Gece çarpışmalarında, ateş ediş tarzından düşmanı kolayca ayırd edebilirsin, çünkü gerilla belirli aralıklarla, iyice nişan alarak ateş eder.

Bir keresinde, şimdi ölmüş olan bir yiğidimiz düşmanın ilerlemesini durdurmak için makineli tüfeğini beş dakika durmamacasına ateşlemek zorunda kaldıydı. Bizimkiler ateşin ritmine bakarak, bu önemli mevkiin düşman eline düştüğünü sanıp telaşlandılar. Oysa mevkiin önemi, ateşi seyreltme kuralının boşlanmasını gerektirecek kadar büyüktü.

Gerillanın bir özelliği de önceliği, insiyatifi her zaman elinde tutmasıdır. Klasik savaşın kesinliğine karşılık, gerilla hızla taktik değiştirir, düşmanı gafil avlar.

Gerilla önderlerinin başlıca sorumluluklarından biri de çarpışmanın yerini ve zamanını iyi seçmektedir. Düşmanın ilerleme yönü üzerinde bir kilit noktası bulunursa, bir kaç gerillayla koca bir düşman birliği durdurulabilir.

Gerilla çetesinin hücum edişi de farklı; apansızdan, şimşek gibi, amansızca saldırır; derken yine apansızdan ortalık süt liman olur. Düşmanın sağ kalanları canımızı kurtardık diye sevinirken, başka bir yönden yeni bir darbe iner tepelerine. Beklenmedik, öyle şimşek gibi inen darbedir en iyisi!

Uçak düşmanın gözde silahı, ama ilk evrelerde, gerillaların engebeli araziye dağılmış olduğu sıralarda hiçbir etkisi yok. Uçak gündüzün, açıkta yürümekte olan birliklerin ya da göz önünde savunma tertiplerinin sistemli tahribinde etkili olabiliyor.

Düşmanın en zayıf yanlarından biri de kara ve demiryolları. Bunları gece gündüz, gereği gibi koruyamayacağına göre, geçitleri, köprüleri ve üzerinden geçen taşıtları uçurmak işten bile değil.

Patlayıcı maddeler çeşitli kaynaklardan sağlanabilir: satın alınır, patlamamış düşman mermi ve bombalarından çıkarılır ya da gizlice imal edilir. Küba'da biz kendi barutumuzu kendimiz yapıyorduk, ateşlemek için de bir takım yollar bulmuştuk. Kara yolları üzerinde kurduğumuz pusular oldukça etkiliydi, taşıtı mayınlıyor, sağ kalanları da kuşunluyorduk. Düşman afallıyor, ateş açamıyor, kaçamıyordu. Bütün bu teknikler daha da geliştirebiliriz. Mesela, Cezayir'de Fransız sömürge kuvvetlerine karşı, elektronik tertiplerle uzaktan patlatılan mayınlar kullanıldı. Yolların mayınlanıp taşıtlardaki düşmanların öldürülmesi sayesinde bir alay gereç ve silah kazandık.

Tabii düşman da buna karşı tedbirini alacak, tek tek taşıt yollayacağına silahlı kafiler düzenleyecektir. O zaman siz de bir tuzak yeri seçer, kafileyi böler, ateşi belirli noktalarda toplarsınız. Öte yandan imdat yetiştirme ve geri çekilme yollarını tıkar, yöre halkından yolları kapatmada, yaralıların taşınmasında yardımcıları is-

tersiniz. Bütün bunlar iyi planlandığında, düşman ulaştırması bozulmakla kalmayacak, emeklerimizin karşılığında bir alay malzeme elde edeceksiniz.

Gerilla taktiğinin önemli bir yanı da, yöre halkına edilecek muamelenin ayarlanmasıdır. Saldırı sırasında amansızca davran, hainlere karşı acıma nedir bilme, ama düşmanın zorla saflarında döğüşmeye sürdüğü kimseleri de gözet! Korunaklı üssün yoksa, tutsak alma; bırak gitsinler, yaralılarına da elinden gelen yardımı yap! Sivil halka davranışında saygılı ol, onlara gerillanın ahlâkça üstünlüğünü göster! Duruşmasız kimseyi kurşuna dizme; o da, başka çare kalmamışsa!

ELVERİŞLİ ARAZİDE SAVAŞ

Gerilla savaşı hep elverişli arazide yürütülmez. Ama gerilla çetesi kayalıklar ya da bataklıklar gibi yanaşılması güç yerlerde, üstlendiğinde bile genel ve ana kurallarla taktikler aksaksız uygulanabilir. Önemli olan düşmanla temastır. Bulduğunuz bölge düşmanın ömürlük yaşayamayacağı gibi bir yerse, gerillalar düşmanla çarpışabilecekleri kesimlere doğru ilerlemelidir.

Sağlam bir sığınak bulduktan sonra, gerillalar hem gece hem gündüz dışarı çıkar, düşmanın hava ve yer gözetlemesinden daha kolay yakayı sıyrır, daha az insanla, daha uzun süre çarpışabilir ve düşman yedeklerinin yanaşmasını önleyebilir.

Mâlum, gerilla düşmanın bütün yaşama yollarını her zaman göz altında tutacaktır, ama bu

saldırıya geçmekten geri durması demek değil. Andaki koşullara, eldeki malzemeye göre olmak üzere tabii, düşmana gitgide yaklaşacak, düşmanı hırpalayacak, gitgide çarpışma süresini uzatacak, düşmana daha ağır kayıplar verdirtmeye çalışacaktır.

Bu çeşit savaşın sakıncası tek bir hücum sırasında büyük miktarda silah ve cephane ele geçirmenin güçlülüğüdür; ama bu da, düşmanın gözünden uzakta, hastane, eğitim merkezleri, malzeme depoları, propaganda merkezleri gibi hizmet olanaklarını sağlamadaki kolaylıkla karşılanacak bir sakınca. Üstelik döğüşçüler, hizmet eratı, ve ace-miler arasında daha sıkı bir kaynaşma olanağı doğacak, gerilla birliğinin dayanışması daha sağlam temellere oturacaktır.

Bir gerilla çetesinin sayısı, arazinin yapısına, ikmal kolaylıklarına, öbür bölgelerden kaçıp gelenlerin sayısına, eldeki silahlara ve örgütlenme zorunluklarına bakar.

Grubun eylem ve süresi, korunmalı mevkiden ayrılıp eylem noktasına varmak ve geri döne-bilmek için karanlıktan yararlanma olanağıyla bağımlı olmak üzere, beş ya da altı saattir demek, yanlış olmayacak.

Elverişli silahlar uzun menzili ve az cephane harcayan silahlardır, tabii bunlar otomatik ve yarı-otomatik silahlarla desteklenecektir. En iyi küçük silahlardan biri, M-I Garand'ır. Ama çok

cephane harcadığı için sadece yetişkin gerillalara verilmesi yerinde olur. Üç ayaklı makineliler çeşidinden, orta-ağırlıktaki silahlar elverişli arazide daha emniyetlidir, ama hücum değil, düşmanı durdurma silahı olarak.

Yirmi-beş kişilik bir gurup için düşünülecek iyi bir silah dizisi, meselâ on, on-beş tane tek atımlı mavzer ile Garand gibi, Browning otomatik mavzeri gibi, modern Belçika FAL'ı ya da Amerikan M-14'ü gibi on tane otomatik silah olabilir. Ağır silahların, uçakların, topların, tankların gerilla savaşı için elverişli arazide geçerliği pek azdır.

Gerilla üslerine ikmal malzemesi yetiştirme, sade ulaştırma güçlükleri yüzünden değil, yöredeki kıtlık dolayısıyla çetin bir iştir. Taşıma için katır kullan! Son menzilde yük sırta vurulacaktır! Dışla bağlantı için ikmal malzemesini depolayacak, gerektiğinde saklayacak güvenilir insanlar bu! İç bağlantı hatları da kurulmalı, ama bunların erimi gerilla birliğinin kuvvetine bağlı olacak. Küba Savaşında gerilla birlikleri bazı kesimlerde telefon şebekeleri kurdu, yol yaptı ve oldukça iyi işleyen bir ulak sistemi kurdu. Küba seferinde kullanılmayan daha başka yöntemler de akla geliyor, meselâ dumanla işaretleşme, aynayla ve güvercinle haberleşme...

Gerillaların silâhlarını bakımlı tutması, donatımını kollaması, gereçlerini gözetmesi ve herşeyden önce rahat bir çift kundurayla donatılması şart. Dolayısıyla kundura tamiri, ve so-

nunda da imali için işlikler kurulması, aynı zamanda barut imaline girişilmesi gerekli; kolay, ama alabildiğine önemli bir iş bu. Mayın tarlaları düşmanın belini bükerek, tek bir zincirleme patlamayla yüzlerce kişi öldürülebilir.

ELVERİŞSİZ ARAZİDE SAVAŞ

Açık arazide gerilla savaşı yürütmede bütün bu temel ilkeler daha büyük bir maharet ve yeğinlikle uygulanacaktır. Azamî devingenliğe erişilmiş olmalı! Şimşek gibi hızlı darbeler vur, özellikle geceleri! Değişik yönlerden çekil geriye!

Geceleri bir insan 20-25 kilometre yürüyebilir. Arazi düşmanın sıkı denetinde değilse ve yöre halkından çekinilmiyorsa, sabahın ilk saatlerine dek harekât sürdürülebilir. Hareketlerinde çeşitlilik olsun, düşmanın önceden pusu kurmasına el vermemek için tek bir program izleme!

Açık arazideki çarpışmaların niteliği uzun süreli hücum değil, baskın olduğuna göre, otomatik silahlara önem ver! Özellikle geceleri düşmanı perişan edecek olan şey, nişancılık değil, kısa mesafeden açılacak yoğun ateştir.

Yolların mayınlanması ve köprülerin atılması da önemli. Hücumun süresi değil, yoğunluğu ve sıklığıdır önemli olan. Alelâde bir çifte, meselâ, gelip geçen kamyonları, birlikleri taşıyan düşman otobüslerini karşılamak için birebir silahtır. Bu, gerillaların buluşu değil. Birçok büyük savaşlarda böyle silahlar kullanıldı. Amerikan birlikleri ucuna süngüler tutturulmuş çiftelerle makineli tüfek yuvalarına saldırdılar.

Savaşı sürdürmek için cephanesiz kalmama gerillaların en çapraşık sorunu. Elindeki cephaneyi bitirecek ve yerine yenisini koyamayacaksa, gerilla düşmanı oracıkta yokedeceğini bilse de, savaşa girişmez. Gerilla harbinde cephane bitip tükenmez bir kaygıdır. Onun için, cephane sağlanması kolay olan bölgeler dışında, gerillalar düşmanınkilere uyan silahlar kullanmalıdır.

Açık arazide döğüşen bir gerilla gurubu için en uygun sayı, onla on beş kişi arasındır. Bu sayıyla karşılıklı destek sağlanabilir, ateş birleştirildi mi sağlam bir cephe denkleştirilir, ve gerektiğinde de kolayca dağılıp, saklanabilirler; sonra da kamp kurduklarında, göze batmazlar. Unutma ki, bir gerilla kuvvetinin yürüyüş hızı en ağır üyesinin hızıyla belirlenir. Yirmi, otuz, kırk kişilik bir birlikte yürüyüş eşliği sağlamak çok daha zor olacaktır. Düzlüklerde gerilla tezayaklı olacaktır; vurkaç tekniği böyle arazide büsbütün önem kazanacaktır.

Düzlüklerde siper ve saklanma olanakları kısıtlı olduğu için gerilla iyi tanımadığı kimseye

güvenmeyecektir. Düşman misillemesi, sade erkeklere karşı değil, kadınlara çocuklara karşı da öylesine amansızca yürütölmektedir ki, içlerinde en güçlü olanlar bile gerillalar üzerine bildiklerini düşmana açıklamamakta güçlük çekecektir. Gerillanın yeri bir bilindi mi, kuşatıldığının resmidir, o zaman da işi bitiktir.

Büyük hücumlar için gerillalar toplaşmalıdır, ama hücumdan hemen sonra ufak, dağınık guruplar halinde gözden kaybolmalıdırlar. Çeşitli gurupla ı karmaştırmadan da tek bir komuta altında ordular denkleştirmek mümkündür. Yeter ki, her çetenin başında ideolojik yetişkinliği ve kişisel yetenekleri sayesinde bölge komutanıyla işbirliği yapabilecek bir komutan bulunsun.

Taşınmasının ve kullanılmasının kolay olması bakımından, bazuka zırhlı taşıtlara, birlik taşıyan kamyonlara ve ufak koruganlara karşı kullanılmak üzere tank-savar bomba fırlatıcılarının kolayca yerini tutabilecek olan çok yararlı bir silahtır. Her atışı hedefine oturt, çünkü yürüyüş halinde bir kişi ancak üç roket taşıyabilir!

Ağır silahlar ele geçi ilmişse, tabii kullanacaksın. Ağır makineliler de işe yarayacaktır, ama düzlüklerde doğuşmenin gerektirdiği devingenliği yitirmemek için bu silahları ergeç geride bırakma zorunda kalacağını da bil!

Açık arazide ikmal daha kolaydır, yöre kalabalıktır çünkü. Hamaklar, battaniyeler, su geçmez örtüler, cibinlikler, kunduralar, ilaç ve yiyecek,

sâdık sivillerden ve dükkanlardan sağlanır. Gurup küçükse, sıcak yemek bile bulunur.

Haberleşme daha kolay olacaktır. Ama uzun bir noktaya haber yollama da güçleşecektir, ulaklar arttıkça, riziko da artacaktır. Sözlü haber, kulaktan kulağa, bozulur, anlamı saptırılır; en iyisi, şifreyle yazılmış demeçler gönder.

Yukarda saydığımız nedenlerden ötürü, gerillaların bu ortamda kundura ve silah imali için, ufak çapta da olsa, sanayi kurmaya kalkışması, yersiz tabii. Durum elverirse, en lazımlı şeyler, mermi, mayın gibi gereçlerin imali için ufak işliklerin kurulmasına çalışır. Ya da güvenilir dostların işliklerinden yararlanılır.

Bütün etkenler göz önünde tutulunca, şu iki sonuca varılıyor: Sivil yaşam için elverişli olan ortam gerilla için elverişsizdir. Sivil halkın yaşamını kolaylaştırıcı herşey, gerillanın yaşamını güçleştiriyor. Haberleşme olanaklarının zenginliği, kent merkezleri, geniş halk toplulukları, hep gerillanın işine gelmeyen şeyler. İkinci sonuç da şu: Açık arazide ihanete uğrama tehlikesi büyük olduğu için, halkı davaya bağlamak, kazanmak için daha büyük çaba gösterilmelidir! Yoldan çıkanlara sert davranılmalı! Harekât alanında, hele kilit noktalarında, düşmanların bulunmasına göz yumulamaz.

KONUTLU KESİMLERDE SAVAŞ

Savaş bir kentin eteklerine kadar uzanır, ve bu, bir süre böyle giderse bazı özel yöntemlere başvurmak gerekecektir.

Hemen belirtelim ki, kenar mahalle kesimlerinde gerilla gurubu hiçbir zaman kendiliğinden kurulmayacaktır. Ancak buna elverişli ortam, başkaları tarafından yaratıldıktan sonra, gurup oluşacaktır, ve gurup her zaman için üstlerin buyruğuyla hareket edecektir. Demek ki, böyle bir çetenin ödevi, bağımsız hareket değil, önceden hazırlanmış statejik planları uygulamak olacak. Yani böyle bir çete, telefon direklerini mi keseyim, yoksa devriye gezen askerleri mi pusuya düşüreyim diye, düşünmeyecek, ne emir almışsa, onu yerine getirecek. İş telefon direklerini kesmek, elektrik tellerini koparmak, su yollarını bozmaksa, bunları yerine getirmekle yetinecek, ama bunları kusursuz yapacak!

Böyle bir gurubun sayısı dört beş kişinin üstünde olmamalı. Çünkü çete alabildiğine elverişsiz bir ortamda iş görmektedir, riziko büyüktür, ele geçme tehlikesi azamidir. Öte yandan gerillanın eylem noktasıyla sığınağı arasındaki uzaklık pek kısadır, dolayısıyla geceleri iş görmeli. Arkadaşları dışardan gelip kendi kuşatmadıkça açığa çıkmamalı.

Böyle bir gerilla gurubunun ana özelliği, disiplindir, ve ihtiyattır. Sığınacağı evleri iyi seçmesi gerek, çünkü evde kuşatıldın mı, halin haraptır. Bütün pusatı, koşarken hızını kesmeyecek, kolayca gizlenebilecek ufak bir silah olmalı. Görevi, bir iki düşman birliğine baskın vermek ve emir üzerine baltalamaya girişmektir.

Baltama işleri için iyi testerelelere, bol dinamite, kazma küreğe ihtiyacı vardır - bunların hepsi kolayca gizlenebilmeli, ama elinin altında bulunmalı!

Bir değil birkaç gurup varsa, bunları bağlılığı saptanmış olan sivillerin, yardımıyla denetleyen tek bir komutan yönetecektir! Gerillanın sivilliği zamanındaki işini sürdürdüğü de olur, ama güç. Çoğu güç bir hayat sürerler ve yukarda andığımız elverişsiz koşullar içinde hizmet görürler.

Kenar mahalle savaşının önemi daha gereği gibi kavranmadı. Etkili olarak yürütölüp geniş bir alana yayılırsa, o kesimin günlük hayatını felce uğratabilir. Halkın huzuru kaçır, tedirgin olur, ne

olacaksa. olsun demeğe başlar, âdeta, çarpışmaların patlak vermesini bekler. Daha savaşın başında, kenar mahâlle savaşı için uzmanlar örgütlenirse, bu çeşit eylem hızlanacak, daha az kayıp verilecek ve milletin değerli zamanı boşuna harcanmayacaktır.

2 - GERİLLA GURUBU

BİREY OLARAK GERİLLA

Gerilla, barışçı yolların tıklandığını görünce, canını halkın kurtuluşu davasına adanmış olan bir yiğittir; demiştik. Ayrıca az-gelişmiş Lâtin Amerika ülkelerindeki koşulların mücadeleye köylüklerde başlanılmasını gerektirdiğini belirtmiştik. Gerillanın eksiksiz ve gerçek bir vatansever katına ulaşabilmesi için mükemmel bir ahlâk ve sıkı bir disiplin anlayışına varmış olması şarttır. Kıt kanaatçiliği, azla yetinmeyi bir hayat ilkesi olarak benimseyecektir. Hırsızlık etmez, hak yemez, köylüye her bakımdan örnek olur, ağabeylik eder. Aşırı davranışlardan kaçınır, bilgisiyle, pürüzsüz davranışla köylünün güvenini kazanır. İlk ağızda

köylünün işlediği ya da işlemek istediği toprağa sahip olma özlemini dile getirmekle yetinir. Zengine tebelleş olmaz. Aldığı şeyin parasını verir, parası verir, parası yoksa, yerine bir IOU, yani bir senet bırakır. Çünkü kurtuluş savaşını gerçekleştirme koşullarının mücadeleden önceki koşullarla ve mücadelenin yürüyüş hızına ve yürütülüş tarzına bağlı olduğunu bilir. Ancak dava keskinleşip, halkça da benimsendikten sonra, önlerine düşer. Davaya ihanet edenleri hakkıyla cezalandırır. Kısacası, gerilla başlattığı hareketin halkça benimsenip milli bir kurtuluş hareketi haline gelmesi için, ölçülülükle vatanseverliği yan yana yürütmesini bilen bir kılavuzdur. Kişisel davranışıyla, zekâsıyla, bilgisiyle, görgüsüyle hareketin ideolojik temelini kurar. Halk da işin esasını anlamaya yani ameli alanda yeni katkılarda bulunmaya başlayınca, hareket çığ gibi büyür.

SAVAŞÇI OLARAK GERİLLA

Gerilla bu iş için gerekli bedeni, zihni ve ahlâkî yetkilere sahip olmalıdır! Döğüşmekte olduğu bölgenin çocuğu olmalıdır! Böylece kişisel temasları olacak, araziyi tanıyacak, yöreye kolayca alışacak, ve kendi bölgesi için döğüşme duygusunun sağlayacağı gücü gelberi edebilecektir.

Çoğu, geceleri iş gördüğü için, göze batmadan hareket edebilecektir. Hazırlığını bütünleyince, emin bir yol seçip düşmana yanaşacak, baskını verecek, ortalığı ateşe verecek, biçecektir düşmanı. Gerilla savunmasız düşmana dokunmaz, ölülere el sürmez, yaralının yarasını tımar eder, daha önce büyük bir hainliği dokunmamışsa tabii. Sığınağı pek sağlam değilse tutsak almaz, çünkü aralarından kaçan oldu mu, sığınağın yerini bildireceklerdir. Domuzuna davranmış olanlar hariç, tutsakların silahları alınır, azarlanır biraz, salıverilir.

Gerilla kuşatılmamak için her an tetikte bulunmalıdır. Kuşatılan gurubun yok olması bir yana, öbür gerillalar da ürküntü getirecek, üzerlerine bir tutukluk gelecektir.

Gerilla en elverişsiz koşullar ve durumlarda bile iyimser olmalıdır! Hayali zengin, becerikli ve uyanık olmalıdır!

Gerilla yaralı bir yoldaşı dünyada düşmanın eline bırakmaz! Neye mal olursa olsun yaralı gerilla geriye, emin bir yere taşınır.

Gerilla ağzına sıkı olmalı! Duyduklarını arkadaşlarına bile uluorta açmaz, aralarında casus olup olmadığını ne bilsin!

Gerilla bedence sağlam olmalı, ve sade yiyecek, su, giyecek barınak yokluğuna değil, hastayken, yaralıyken ilaçsızlığa, hekimsizliğe de göğüs gerebilmelidir, çünkü öyle zamanlar olur ki, savaş alanından uzaklaşayım derken, göz göre göre düşmanın kucağına düşer.

Bunun için de, demir gibi bir bünyesi, hastalığa yokluğa bana mısın demeden dayanacak gücü olması gerek, ardına tazi düşmüş av hayvanı gibi bin çareye başvurup sağ kalmanın yolunu bulması gerek. Gerilla üstünde döğüştüğü toprakların bir parçası haline gelmesidir!

Gerilla ordusunun belirli bir sosyal yapısı olmalı mı acaba? Sosyal kuruluşu, tabii, gerilla birliğinin faaliyette bulunduğu bölgenin sosyal yapısını yansıtacak, yani bir köylü çekirdeğine sa-

hip olacaktır. En iyi cenkçiler köylülerden çıkmakla birlikte, halkın öbür kesimleri de haklı bir dava uğruna döğüşme olanağından yoksun kılınmamalı. Bir de hiç böyle ölçülere sığmayan yetenekte insanlar var, onları da unutmayalım!

Gerilla olmak için en iyi çağ hangisi? Bu, bir kez, gerillanın yetişişine bağlı. Çetenin sağlam bir üssü yoksa, genel olarak onaltıyla kırk yaşı arasındakiler yararlı olacaktır, ama yirmibeşle otuzbeş yaş arasında olsalar daha iyi. Küba savaşının sayılı yiğitlerinden Binbaşı Crescencio Perez bize katıldığında altmış beş yaşındaydı. Kanımızca, pek darda kalmadıkça, on altı yaşından küçükleri savaşçı saflarına almamalı. Aslında henüz çocukluk çağını geride bırakmamış olan bu delikanlıların karşılaşacakları sıkıntılara, çilelere göğüs gelecek olgunluğa erişmemiş olduklarını söylemek gerek; oysa evini barkını, çoluğunu, çocuğunu bırakıp gelen daha yaşlıların, bu işe girişirken bütün sorumluluklarını kavramış olmaları çok önemli. Tabii çocuklar arasından da büyük savaşçılar çıkıyor, o başka.

Gerilla savaşçısı, bir sümüklü böcek gibi, yuvasını sırtında taşır, dolayısıyla çantasında sadece en gerekli gereçler bulunmalı, ve bunları yitirmemek için gözünü dört açmalıdır. Aynı şekilde, silahları da anca yanısıra taşıyabileceği cinsten silahlar olmalı. Silahını rutubete karşı korumalı, fırsat buldukça yoklamalı, mavzerini temizlemeli, yağlamalı, pırıl pırıl tutmalıdır! Komutan, bu kurala uymayanları hiç gözünün yaşına bakmadan cezalandırmalıdır!

Arazide yaşama koşulları ağır, sert. Gerilla, çoğu zaman, yürüyüş halinde, ayaküstü bir şeyler yiyebilirse, yer -kimi de şölene konar; sair zaman iki üç gün aç açına döğüşme zorunda kalır. Açıkta, hamakta yatar, çantasını, mavzerini, cephanesini, naylon bir örtüyle sarmalayıp, kıvrılır, uyur. Böyle gider bu, hep tetik üstünde; sıcağa, soğuğa göğüs gerer, terler, teri üstünde kurur, yıkanır temizlenmeğe vakti yoktur. Küba'da gerillarınkı yaşanır hayat değildi, kokuş kokuştuk hepimiz. Hamakların yerini uzaktan daha, burnunuza çarpan koku-dan kestirebilirdiniz. Güvenlik herşeyin başında gelir; ayak izi bırakılmaz, alelâcele kamp yerleri toplanır; öbürleri uyurken, birliğin yüzde yirmisi nöbet bekler. Gerilla, çok geçmeden, yiyeceğini daha bir lezzetlendirmek, çeşitlendirmek için usuller bulur, bir yandan da pişirme süresini kısaltmaya başlar. Patates, tahıl, bir parça da et bulursa, ne alâ!

Bu darlık, bu sıkıntılar içinde savaş bayram şenliği gibi gelir insana, canlanır kendinize gelirsiniz. Bir de bakarsınız, dışınıza göre bir düşman kampı, ya da duyarsınız ki, bir düşman birliği sizin kesime girmiş...

İyice kuşatmış bile olsanız, silahları güçlü, sağlam siperlenmiş düşmana saldırmanın keyfi yoktur. En iyisi, yardıma gelen birliklerdir. Araziyi bilmeden, tabana kuvvet ilerleyen, ürküntü içinde ve korunaksız kalmış düşman tam bizim dişimize göredir. İki üç noktadan baskın verilir, dilimlere bölünür, topu birden temizlemese bile, ardınızdan gelecek takati kalmaz.

Düşman sayıca ağır basınca, gerillalar düşmanın öncü müfrezelerine saldırır. Çarpışmadan tam galip çıkmasanız bile, geride kalan asıl düşman birliği, arkadaşlarının ilerden sedyelerle taşındığını gördükçe, bozulur, ödlekleşir, ileriye gönderecek erat bulmada güçlük çeker.

Gerillanın üzerine aldığı görevi yerine getirme ve çevresine uyma bakımından başarı göstermesi donatımına bağlı. Küba'da ana gereçler, hamak, naylon yağmur örtüsü, battaniye, ceket, pantolon, gömlek, ayakkabı, bez çanta ve tereyağı ya da zeytinyağı, konserve, kurutulmuş balık, süt tozu, şeker ve tuzdu. Hamak geceleri rahat yatabilmek için şarttı. İki ağacın arasında gererdiniz, üstüne de naylon örtüyü çeker yatardınız. Battaniye de elzem, dağda sabah fena ayaz olur. Pabuç sağlam olmalı, en önemli giyim eşyası o. Yedek bir çift de bulundurabilirsiniz yanınızda, üst yanı kolay.

Diğerleri; bir karavana tabağı, kaşık, izci çakısı, tüfek yağı, cepkane kemeri, matara, ilk yardım takımı, tütün, kibrit ve sabun da lazım ama, olursa tabii. Pusla, yedek naylon örtü, yedek giysi, iç çamaşırı, havlu, diz fırçası, diş macunu, bir kaç kitap (tarih, devrimci kahramanların biyografileri, ekonomik coğrafya) keski, ispirto, çıra, not defteri, kalem, sicim ve dikiş kutusu da gerekli.

GERİLLA ÖRGÜTÜ

Gerilla örgütünün ölçüleri kesin tutma, ihtiyaçlarına göre ayarla! Küba'da bizim temel birliğimiz bir teğmen komutasındaki sekiz ilâ on iki kişiden kurulu mangaydı. Çoğu, dört munga bir takım, dört takım da bir bölük ederdi. Bir yüzbaşının komuta ettiği takım otuz ilâ kırk kişiden kuruluydu. Bölüklerimiz de bir binbaşının komutasında yüz-yüzelli kişiydi. Dikta rejiminde geçerekçe olduğundan onbaşı ve çavuş rütbelerini kullanmazdık. Her takım ve mangada komutanlar vurulduğu zaman yerine geçmek üzere yardımcılar atanırdı.

Şimdi de, bazı önemli konularda güdülen komuta tutumlarından söz edelim Yiyecek eşit paylarla dağıtılırdı. Bu önemli; yiyecek dağıtımının belli başlı bir günlük olay oluşundan değil sade, eratin adaletsizliğe ve ayrıcalıklı davranışlara karşı ala-

bildiğine hassas oluşundan dolayı üzerinde durulması gereken bir konu bu. Giyecek ihtiyaca, kıdeme ve yararlılığa göre dağıtılırdı; tütün ve karamela eşit, ama asgari ölçüler üzerinden dağıtılır, ağır görevlere gidenlere de fazlası verilirdi. Dağıtım özel olarak atanmış kimseler ya da karargâhtan gelen personel tarafından yapılırdı. Genel olarak, karargâhlar yönetim koordinasyonu işini üzerlerine alırlardı, bunun için de en zeki subaylar atanırdı. Yanlarındaki erat da en bilinçlilerden seçilmiş olmalı; çünkü görevleri, çok ağır ve önemli. Ama bunun için yiyecek dağıtımında onlara ayrıcalık davranılmazdı.

Birliklerin ikmal malzemesini taşıma işine geline, bu görev bütün erat silahlıysa, eşit olarak yürütülürdü. Yoksa, silahsızlar taşıyıcı olarak örgütlenirdi. Kamp yerleri gündüzün geniş bir araziye hakim mevkilerde, geceleri de yanaşması güç noktalarda kurulurdu. Hiç durmadan savunma planı geliştirilir; bir iki günden fazla kalınacaksa, siperlerin üstü havan ateşine karşı örgütlenirdi. Kampta disiplin en sağlam devrimciler arasından seçilmiş özel bir komite eliyle sağlanırdı. Disiplin herşeyin başı. Erat belirli saatlerde yatıp belirli saatlerde kalkmalı. Kağıt oyunuyla filân oyalanma olmamalı, içki yasak. Gerilla birliğinin yerini ele verecek çeşitten ateş yakma da yasak.

Yürüyüşte, tam sessizlik olmalı! Buyrukları el kol işaretleriyle ver, ya da fısıltıyla iletsinler aralarında. Ana birliğin yüz-iki yüz metre ötesine

öncüler çıkar! Kanatlara da devriyeler çıkar, ardçılar da ayak izlerini silsinler! Bölükteki takma sayısına bakmadan yürüyüş buyruğuna harfi harfine uyulsun! Gece yürüyüşlerinde ateş yakma yasaktır! Işık, gerillanın gece düşmanıdır!

Hücuma geçmeden önce, çantaları bırakıp, etrafi iyice bir keşfedin! Hücum, destek kuvvetlerini pusuya düşürme amacıyla, pekiştirilmiş bir mevziye karşı yapılıyorsa, komutan karşı-kuşatılmaya uğramamak için bütün gelişmelerden dakikası dakikasına haberli kılınmalıdır. Geceleyin, yüreğiniz pekse tabii, o pekiştirilmiş mevziye karşı rizikosuz hücumla geçip kolayca ele geçirebilirsiniz.

Kuşatmada, düşmana doğru her ilerleyişte, tuttuğun yeni mevzide koruganlanmaya, bak, ve düşmanı saflarını bozup kaçmağa zorla! Molotov kokteyli (benzinle dolu şişe)nin büyük yararı vardır. Düşman kol atımının ötesindeyse M-16 kullan! M-16, bizim çiftelerden denkleştirdiğiniz bir aygıt; fırlatıcı olarak bir değnek, bir fişek, değneğin ucunda da Molotov kokteyli. Yine değnekten iki ayağa oturarak bunu, 100 metreye kadarki hedeflere karşı etkili ve isabetli bir silah haline getirmiştik. Düşmanın kolay tutuşur tesislerine karşı birebirdi, ayrıca tanksavar olarak da çok işe yarıyordu. Düşman üskürtülünce, takım çantalarını toparlar, aldığı ikinci buyruğu uygulamaya girişir.

Her an hareket halinde oluş, erat arasındaki kardeşliği ve rekabeti canlı tutar. Gerillaya sosyal amaçları ev kişisel yükümleri hiçdurmadan

açıklayarak, aralarındaki yarışmanın yozlaşması önlenir. Komutanlar fedâkarlıkta öz-esirgemezlikte örnek olmalı, yetide, yürekpeklğinde erata öneyak olmalı!

Yöredeki sivil halkı etki altına almak kolay. Yeter ki, gerilla komutanları ana davayı açıkseçik onlara anlatsınlar, erat ta efendice davranmayı bilsin! Birlikler yiyecek isterken, yardım isterken, nazik olmalı, insanca hareket etmeli!

Birlik düşman tarafından kuşatıldığında gerilla disiplini, savaş yeteneği ve yürekgücü sınıanır. Küba savaşında, bazı birliklerin ürkek, afal hallerini dile getirmek için "kuşatılma kaygısı" terimini kullanırdık. Batista, başlattığı seferleri, "kuşatma ve yoketme seferi" diye ilân ederdi. Ama iyi yetişmiş, ideolojisi sağlam bir gerilla kuvveti böyle kampanyalara kulak asmaz. Hiç bozulmayın, paniğe kapılmayın! Siperini kaz, düşman hücumundan kaçın, doğal müttefikin olan geceyi bekle! Karanlık basmadan en iyi yol hangisiyse, seç! Geceleyin de gizlice, sessizce çık yola! Zor durdurur düşman seni!

SAVAŞ

Savaş, gerilla yaşamının tuzu biberidir. Tek tek çarpışmalar çok kısa bile sürse, düşmanla her karşılaşma, gerilla için heyecan bakımından anlamı derin bir tecrübedir.

Her hücumun amacı zafer olmalı! Engebeli arazide yürütülen gerilla harbinin ilk aşamasında, düşman birlikleri topraklarımıza alabildiğine dalarlar. İşte o zaman ana kuvvetlerini geçici olarak önlemeye çalıştığımız sıra, öncülerini pusuya düşürüp silahlarına, cephanesine konmak güç olmayacaktır. Gerillanın yerleştiği mevziler sağlam sa, koca bir bölüğü de kuşatabiliriz. Bir kere düşmanın cephanesine karşı sağlam bir korunağın olsun, düşmanı ardından vurmak işten bile değil o zaman. Geçiti tütmuşsan, kendinden sekiz on kat

büyük bir birliğı bile bastırıp ezebilirsin. Daha olmazsa, "minuet" oyununa başlarsın. Böylece fazla bir ganimet kazanamazsın ama, asgari cephane sarfıyla ve rizikoyla düşmanı bir sonraki hücumda temizleyebilmek için iyice zayıflatırsın.

Konvoylara, kabilelere, ya da mevzilere darbe indirmek için, düşmanın ileri karakollarına gecele-
yin baskın vermeye bak, sonra da başarının mey-
valarını toplamaya çalış! Kaçış yollarını tut, des-
tek kuvvetlerini pusuya düşür!

Düşmanın topu, havanı, uçağı, tankı olabilir elinde. Engebeli arazide tanklar ana yollardan uzunboylu ayırlamayacağına göre, pek tehlikeli değildir. Mayınlar, tank-tuzakları bunlara karşı en iyi silah, ama yüzyüze gelindiğinde Molotov kokteyli biçilmiş kaftan. (Bazukadan da söz etmiştik, ama gerilla savaşçısının ilk aşamalarında ele geçirmesi pek güç.) Top ve havanın ateşi dar bir yere sıkıştırılmış düşmana karşı etkili, ama dışta kalan birliklere karşı, hele tilki yuvalarına sığınmışlarsa, aynı derecede yararlı değil. Napalm da kullansalar, bomba da atsalar, uçak-lardan korkmayın; nasıl olsa gerillalar düşmana yakın noktalarda siperlenmiş dağınık hedefler olacağına göre, uçak ne yapsın bunlara?

Uzaktan denetli mayınlar en iyisi, ama bunların imali hüner istiyor, o da kolay sağlanmıyor. Kontaklı mayınlar, füzeler ve elektrik telli mayınlar birebirdir, dağlık alanlarda temizlenmeleri de güç. Geleneksel tank tuzakları da motorlu kuvvetlere karşı etkili, özellikle geceleri.

Düşman, birliklerinin naklinde, zırhlı araçlarla desteklediği açık kamyonlar kullanıyorlar. Gerilla birliği bu biçim ilerleyen bir bölüğü kuşatıp kolayca yokedebilir. 16 çaplı çifteler, varsa el bombaları, bu iş için elverişli. Başarılı bir hücumdan sonra, gerilla birliği aldığı ganimeti toparlayıp, hızla geri çekilmelidir.

Savunma ve kuşatmada düşmana savunma hatlarının yerini belli etmemek için baskına başvur, böylece açacağın ateş de büsbütün etkili olacaktır. Yöredeki köylüler konuşkanlıkları yüzünden ya da düşmanın zoruyla planlarını ele verebilirler. Onun için gece harekete geç, ve bağlılığına yüzdeyüz güvenmediklerinden başkasına hiçbir şey söyleme! Yanında üç dört gün dayanacak kadar yiyecek bulunsun!

Genel olarak, pusu yeri sürekli gerilla üstünden ya da kamp yerinden en az bir günlük yolda olmalıdır, çünkü, düşman nasıl olsa, üssün yerini o zamana dek öğrenmiştir.

Önce de söylediğimiz gibi, düşmanlarını açtığı ateşin niteliğine bakarak seçebilirsin. Düşman, cephanesi bol olduğu için, yüklü ve rastgele ateş ederek kendini belli edecektir. Gerilla birlikleriye, böyle bolluk içinde yaşamadıklarından, aralıklarla ateş açacaklar, lüzumsuz tek bir kurşun bile yakmayacaklardır. Öte yandan cephaneden tasarruf edeceğim diye de düşmanın pusudan ya ablukadan kurtulmasına el vermek de saçma. Belirli bir durumda ne kadar cephane harcanacağını önceden kestir ve ona göre tutumlu davranılmasını sağla!

İşinin ehli gerilla komutanı kuvvetlerinin düzenli bir biçimde geri çekilmesini sağlamayı bilir. Geri çekilmede zaman iyi ayarlanmalı, tez davranmalı, yaralıların, gereçlerin ve cephanenin toplanmasına elverişlidir! Geri çekilen kuvvetler baskına uğramamalı, kuşatılmamalıdır! Öyleyse, geri çekilme yolu bütün kilit noktaları boyunca korunmalı ve etkili bir haberleşme sistemi kurulmalıdır!

Savaş sırasında kuvvetlerden bazısı silahsız kalacaktır. On silahlıya karşılık iki üç kişi oranındaki bu silarsızlar vurulan yoldaşlarının ya da düşmanın silahlarını toplamak, tutsaklara göz kulak olmak, yaralıları taşımak, haber alıp götürmek için kullanılacaktır.

Savunma savaşı bir noktadan sonra mevzi savaşı haline gelir, yine de baskın ögesinden vazgeçilmemelidir. Siperler kazılıyor ya da başka çeşit savunma tertipleri alınıyorsa, bu hazırlıkları görmekte olan yöre halkının düşman kesimine geçmemesini sağla! Çoğu zaman düşman gerilla kesimini abluka altına alır, ve yöre halkı yiyeceğini ve öbür ihtiyaçlarını uzaklardan tedarik zorunda bırakılır. Bu gibi hallerde, toprağı kavurma politikası güdülmelidir!

Bir başka savunma taktiği de, düşmanın öncü ögelerini her zaman pusuya düşürecek tertipler almaktır. Amaç psikolojiktir; sonunda düşman askeri öncü olmak istemiyecektir, oysa bir birlik öncüsüz ilerleyemez. Aynı zamanda düşman kuşatılır, kanatları hırpalanır, cepheden ilerleyişi

de kösteklenir. Yalnız düşmanın da seni çevirmemesi için dört bir yanını güven altına alman gerek. Geniş çapta tank tuzakları kullanarak ve birliklere mevzilerini ölünceye dek savunma buyruğu vererek, mevzili savunmaya gitgide daha çok insan görevlendirme eğilimini engellemeli!

Gözleme siperleri iyi gizlenmeli! Mümkünse, bu siperler havan ateşine karşı üstten de korunaklı yapılmalı! Çoğu zaman kullanılmakta olan havan mermileri -60 ya da 85 milimetreliler- kereste, toprak ve taştan örülmüş siper örtüsünü delemeyebilir. Her siperin bir kaçış gediği olmalı.

Gerilla savaşında, savaş süreleri dışında, "hat" kavramına yer yoktur. Aslında gündüzün düşmanın, gece de gerillanın elinde tuttuğu iki cephe arası bir kesim vardır. Gerillanın ikmalî, haberleşmesi bu kesimden geçilerek yapılacaktır. Öyleyse yöre halkının dostluğunu kazanmaya bak!

Bu çeşit savaşta, doğrudan savaşa katılmayanların önemi büyüktür. Örneğin haberleşme bakımından. Elden geldiğince modern araçlardan yararlanarak, karargâhla ya da uzaktaki gerilla kuvvetleriyle ilişki kurulmalıdır. Engebeli arazide bile gerekli bu.

Bütün bu örnekler kurtuluş savaşımız sırasında edindiğimiz görgülere dayanmakta. Düşman hakkında günü gününe ve eksiksiz bilgi ölümkalım önemi taşır. Casusluk çalışması inceden inceye planlanmalı ve iyi seçilmiş kimseler tarafından yürütülmeli. Karşı-casusluk tehlikesi de var tabii,

ama haber aramada abartma ya da yanlış anlama yolunda işlenilen yanlışların zararı da çok büyük. Genel olarak, savaş sırasında insanoğlu drumun tehlikesini abartıyor. Öte yandan düşmanın hareketlerini haber verme sanıldığı kadar güç değil. Bu işte esnaf, çerçi takımı, hatta papazlar yararlı olabilir.

Gerilla savaşının başlıca ve şaşırtıcı özelliklerinden biri de gerillalarla düşmanın haber alma olanakları arasındaki farklıdır. Düşman hasım topraklarına girdiğinde yöre halkının sükût duvarıyla karşılaşır. Gerillalar ise, her zaman için, bölgeler arasında ve düşman topraklarında gezen dostlarından, hısımlarından bilgi alınabilirler. Ama düşman bölgeye ağır ağır ilerliyorsa, dikkat etmek gerek. Halkın eli silah tutanları gerillalara katılsa da, düşman geride bıraktığı malına mülküne, ailesine karşı misillemeye geçecektir. Onun için besin kıtlığına, elinin dar oluşuna aldıрма, elden gelen yardımı esirgeme onlardan! Bırak, düşman ne mal olduğunu gösterson, düşmanlığını belli etsin!

ÖZET

Küba döneminden (tecrübesinden) yararlanarak, bir gerilla savaşının başlangıcını, gelişmesini ve sonunu bir genellemeye vuralım.

İlkin uzak, yanaşması güç bir mevkiye sığınmış yarı silahlı bir birlik var ortada. Derken bu birlik, bir punduna getirip düşman kuvvetlere bir darbe indiriyor, hoşnutsuz köylülerden, genç vatanseverlerden daha başka katılanlar oluyor gerilla saflarına. Gerillalar konutlu kesimleri tarıyorlar, halkla ilişki kuruyor, bir yandan da vur-kaç hücumlarına girişiyorlar. Yeni devşirmelerle saflar kabarıyor, bu sefer bir düşman bölüğüne saldırıyor, hakkından geliyor. Örgütçe yapısı aynı, ama sayısı arttıkça, daha bir korkusuzca hareket edebiliyor, daha kalabalık kesimlere yanaşabiliyor.

Derken birlik, yarı-sürekli kamplar, hizmet kademeleri kuruyor, gitgide minyatür bir yönetim niteliği kazanıyor. Ufak yapımevleri, hastaneler, telsiz merkezleri kuruluyor, yasalar konuyor, bir alay silah ele geçiyor, daha fazla gerilla silahlandırılabilir. Birliğin eylem alanının genişleme oranı, sayıca artma oranından geri kalmaya başlayınca, başka bir kesimde harekete geçecek olan yeni bir birlik kuruluyor.

Bu böyle gidiyor, görgü artıyor tabi, ve gerilla eylemi bütün bölgeye yavaş yavaş yayılıyor. Bu arada çekirdek, dış bölgelerden gelen katılmalarla destekleniyor. Subaylar yeni yöntemle öğreniyorlar, sorumlulukları arttıkça komuta yetenekleri de gelişiyor.

Baltalayıcılar düşman elindeki topraklara akın ediyorlar, yolları, köprüleri atıyor, mayınlar döşüyor, huzursuzluk tohumları serpiyorlar. Gerilla savaşı kentlere yanaştıkça, halk desteği yoğunlaşıyor. Bu arada gerillalar daha ağır silahlar ele geçiriyor ve mevzi savaşına başlıyorlar.

Böylece, baltamayla düşmanın lojistik planlarını altüst ederek, savaşçılarını yıpratarak, gerillalar önceliği insiyatifi ele geçiriyor, düşmana bütün cephelerden saldırıyorlar. Düşman artık dayanamaz oluyor, teslim bayrağını çekiyor.

Yeter ki halkın desteği kazanılsın, başta iyi bir önder olsun. Küba'da Fidel Castro iyi bir savaşçı ve devlet adamı olarak, bu önderliğin hakkını faz-

lasıyla verdi. İleri görüşlülüğü, öngörüsü sayesinde çıkartma yapıldı, savaşa başlandı ve zafer kazanıldı. Demiyorum ki, onsuz başarı kazanılmazdı, kazanılırdı yine ama, daha büyük kayıplar vererek; ve belki de onsuz, zafer böyle toptan bir zafer olamazdı.

3 - GERİLLA HAREKETİNİN ÖRGÜTLENİŞİ

İKMAL

İkmal, gerillanın başlıca sorunudur. Çarpışmaların ilk aşamasında, gerillalar toprak ürünlerini yöre halkıyla bölüşecektir. Çünkü koşullar nizamlı ikmal hatları kurulmasına elverişli değildir, ne oluyorum demeğe kalmaz, düşman yerinizi sezinlemeye görsün, tepenize biner. Demek oluyor ki, ilk ağızda ne buluyorsanız onla yetineceksiniz. Hemen her yerde halkın kendine göre ana besin maddeleri var, et, tuz, sebze ve tahıl gibi. Doğu Küba'da malanga bitkisi, meselâ; Meksika yaylalarında, Orta Amerika'da, Peru'da mısır, patates, Arjantin'de sığır; öbür bölgelerde de tahıl. Yeter ki, efendice davranarak, dördünü dinleyerek, elinden tutarak, yöre halkının gönlünü kazanalım. Ortalığın karmançormanlığından yararlanıp halkı sömürmeye kalkışanlar sertçe cezalandırılmalı!

Yani, devrimci harekete sevecenlik gösterenlere iyi davranılmalı; harekete karşı gelenlere, fitnecilere, hainlere aman vermemeli!

Bir kesim ele geçirildikten sonra, gerillalar ortada rahatça dolaşmaya başlar, yani düze inerler. O zaman da dost kaynaklardan temin ettikleri ikmal maddelerinin, bedelini ödemelidirler. Çoğu zaman halk bedava verecektir bunları, ama oldumbittim darlık içinde perişan olan bölgeler de var. Para suyunu çekip, besin maddelerine el konulması gerektiğinde, IOU'lar, yani senet çıkarmalı. Borçları bir an önce ödemeli. Kurtarılmış kesimlerde, köylüler gerilla kuvvetleri için toprağı işler, böylece besin derdini kökünden halledebilirler. Gerekirse, gerillalar köylüye tarlalarda yardım etmelidir. Hasat zamanı, kendi ihtiyaçlarını bir yana ayırdıktan sonra, mahsulü yöre halkına bölüştürürler. Gerilla örgütünün kasasına destek olsun diye vergi de konabilir. Yalnız hafif olmalı vergiler, özellikle ufak toprak sahiplerine yük olunmamalı. Yöre halkıyla gerillalar arasındaki ilişkilerin suyunca gitmesi çok önemli sorun.

Vergiler nakit ya da aynı olarak toplanır. Et, üretimi her zaman göz altında tutulması gereken başlıca gıda maddesi. Çiftçilerden tavuk, domuz, keçi beslemeleri istenmelidir. Başiboş dolaşan sürülere de el konulur, kesilir, etleri tuzlanarak, saklanır. Derileri de tabaklanıp kundura yapımında kullanılır.

İkmal maddeleri geceleyin taşınmalı, gündüzün depolanmalı! Sadece levazımı işiyle görevli olanlar

depoların yerini bilmelidir. Depo olarak kullanılan evlerde yaşayanlar bile, ikmal hatlarının girdisini çıktısını bilmemeli! Taşıma için katır kullanılabilir. Sağlam, dayanıklı hayvanlardır katırlar, herbiri 220 libre yük taşıyabilir. Özenle nallanmalı ve işinin ehli kimseler tarafından sürülmeli! Elverişli koşullarda, kamyonlar da geceleri kullanılabilir.

SİVİL YÖNETİM

Gerilla topraklarının hem içinde, hem dışında sivil yönetim örgütlenmeli. Arada bazı farklar olsa bile, bu iki cephedeki görevler birbirini bütünleyici niteliktedir.

İlkin gerilla kesimini tartışalım. Çeşitli yönetim büroları kurulacak. Küba'da propaganda ve sağlık hizmetleri (hastaneler dahil) ordunun denetimindeydi. Öbür sivil görevler bir yargıç tarafından ayarlanır, yürütülürdü. Bunlar, maliye, vergileme, muhasebe, depolama, sivil yargılama, ve tarım işleriydi.

Denetin altındaki halkı yoksulluğa düşürüp, kötü kişi olmayın! Çiftçilerin ürünlerini dışarda satmaları önlenmeli, pek darda kalmadıkça tabii! Bütün gerilla eylemleri yöre halkına bir bir, ve an-

layacakları dille açıklanmalı! Tarım örgütleri sade gerilla denetimindeki topraklarda değil, civar kesimlerde de kurulmalı. Çiftçiler aleyhte propaganda yayımında çok yararlı olabilir, kendi yaşamları üstüne, gerillaların yiğitlikleri üstüne öyküler anlatarak, elverişli bir havanın kurulmasına yardımcı olurlar. Tarım örgütleri mahsulü, ticaret ve kâr uğruna riziko altına giren araçlar eliyle, düşman işgalindeki yerlerde de sattırabilir.

Yol yapımı - patikadan tutun da iyi kamyon yollarına dek önemli bir sorun, yukarıda değinmiştik zaten. Ama unutmayalım ki, düşman yolları tahrip edebilir ya da taarruzda kullanabilir. Bundan dolayı, sadece ikmal hattının kesintisiz işleyebilmesi için gerekli yollar yapılmalı, bir de bu yolları savunacak güçte olup olmadığımızı da kestirmeli. Yol yapacağım diye yersiz rizikolar almanın gereği yok.

Mahkemelerin başına yörenin töresinden, ülkenin yasalarından anlıyan kişiler getirilmeli. Küba'da bir ceza kanunu, medeni kanunu düzenledik, tarım dönüşümü yasasını çıkardık.

Bütün bunlar tabii, belirli bir tarihsel durumda, belirli bir ülkede edinilmiş tecrübelere dayanan bir takım öğütler; başka koşullara ve başka ülkelere de bazı değişmelerle uygulanabilir.

Sağlık sorunu önemli. Sağlık bilgisinin abecesinden yoksun olan yöre halkına elden gelen yardım yapılmalı.

Gerilla toprakları dışında işlevlerin niteliği değişiyor. Propaganda daha geniş bir eğitim çerçevesi içinde yürütülüyor, ağırlık gerilla zaferlerinin anlamı üzerine yöneltiliyor. Vergi toplama işini eyalet, kent ve köy mahalli komiteleri yürütecektir. Vergileri bonolar halinde ya da doğrudan bağış olarak toplanır; savaşın daha ileri aşamalarında fabrikatörlerden de vergi alınır. Baltalama faaliyetleri merkez komutanlığı tarafından düzenlenecektir. Bazı durumlarda belli-başlı misilleme eylemlerine katılmış kişilerin öldürülmesi gereklidir. Uluorta gevezeliğe gerek yoktur. Eşref saat erişince, devrimi desteklemek üzere seferber edilebilecek geniş çevreleri kazanmaya çalışmak çok daha yararlı olacaktır. İşçi ve köylü örgütleri kur, okuyacak kitap, kitapçık ver ellerine, gerçeği, doğruyu anlat onlara! Yığınlar böyle kazanılacaktır ve içlerinden en uyanık olanları kavgaya katılacaktır.

Burada anlattıklarım, Küba'da edindiğimiz tecrübelerle dayanıyor. Başka koşullar altında başka taktiklere başvurulacaktır. Bizim size sunduğumuz burda, İncil sözü filan değil, bir takım ipuçları.

KADINLARIN ROLÜ

Kadınlar devrimci sürecin gelişiminde olağanüstü bir rol oynayabilirler. Bunun üzerinde iyi durmak gerek, çünkü kafaları sömürge yaşamı içinde biçimlenmiş kişiler kadınları küçümsemeye, hor görmeye eğilimlidirler. Kadınlar en çetin işlerinin üstesinden gelebilirler, birliklerle birlikte döğüşe katılabilirler; erkekleri birbirlerine düşürürler denir. Ama, onun da asılı yok. Kadınlar erkeklere göre çelimsiz olsalar da, daha az dayanıklı değillerdir. Pekâlâ döğüşürler; Küba savaşında da büyük yararlıkları dokundu.

Tabii, kadın savaşçıların sayısı kabarık değil. Ama daha başka alanlarda, özellikle haberleşmede yararlı olabilirler. Haber taşırlar, cephâne taşırlar. Yakalanırlarsa, düşman ne kadar gaddar olursa olsun, erkeklerden daha ucuz

kurtulacaklardır. Birliklerin yemeğini pişirirler, daha başka ev işleri görürler, askerlere, yöre halkına ders verirler, çocuklara doğru yolu gösterirler, yaralılara hastalara bakarlar, askerlerin söküklerini dikerler, gerekirse silah taşırlar. Küba'da, gerilla birliklerinde sonu iyi çıkan bir sürü evlenme yer aldı.

SAĞLIK HİZMETLERİ

Gerilla yaşamında doktorun yeri büyük. Eratın hayatını kurtarmakla kalmaz, yaralıya, hastaya yürekpekliliği aşılar. Cephede silah taşımacasına çalışan hekimden tutun da, geride, hastanelerde hizmet gören uzman doktorlara dek, çeşit çeşit sağlık görevlisi bulunur gerilla savaşında. Hastasının gönlünü kazanmak, başarılı tedavinin püf noktasıdır. Sevecen, anlayışlı bir insanın elinden alınan aspirin acı çeken askerin gözünde bambaşka bir anlam kazanır. Gerilla savaşının yarı-göçebe evresinde dost evlerinde acele ameliyatlar yapılabilecek geçici sağlık merkezleri kurulabilir. Daha ilerki evrede de laboratuvarlı, röntgenli, mükemmel hastaneler hizmete girecektir.

Kimi zaman ilaçlar Kızıl Haç gibi sağlık örgütlerinden sağlanır, ama özellikle başlangıçta bunlara pek bel bağlamamak gerek. Çeşitli doktora ihtiyaç var, sıra hekimi, anestesist, operatör, ortopedist, dişçi gibi.

BALTALAMA

Baltalama gerilla savaşının başlıca araçlarından biridir. Baltalama faaliyeti gerilla denetimindeki toprakların dışında, gerilla genel kurmayı tarafından yürütülecektir. Baltalama yıldılılık, yani terörizm değildir. Millî çapta, düşmanın haberleşmesini, ulaştırmaları sekteye uğratma amacını güden; telefon ve telgraf tesislerini ucurur, yolları, köprüleri atar. Düşman önderlerine ait işyerleri ve fabrikalar da tahrip edilmeli, yalnız uluorta tahripiler yığınların a ve işsiz kalmasına yol açacağı için doğru değildir.

Savaş kesimi içindeki baltalamaya gelince, gözünün yaşına bakmadan hidurma vur düşmana! Sivil halkın eylemine yardımcı olarak gerilla vurucu müfrezeleri kur. Aklın düşman ulaştırmaları felce uğratmakta olsun, ikmal kaynaklarını da yoketmeyi unutma! Düşmana soluk aldırma! Durmamacasına düşmanı hırpalayarak, başının etini yiyerek gücünü kurutacaksın.

GERİLLA ENDÜSTRİSİ

Gerilla endüstrisinin kurulması epey uzun sürer. Bir kesimi ele geçirir geçirmez işe koyul! En önemli yapım, kundura ve koşum yapımı. Kunduralar yöre halkının çalıştıracağı ufak imalathanelerde yapılabilir. Fişeklikler, bez ve meşin çantalar, patlayıcılar, fitiller, elbombaları, mataralar, sigara filan gibi önemli ihtiyaçların yapımına da geçilir sonradan.

PROPAGANDA

Devrime temel olan fikirler enine boyuna işlenip halk arasında yayılmalıdır. Propaganda çalışmaları iyi örgütlenmeli ve iki kurmay takımı tarafından yürütülmelidir. Kurmaylardan biri bütün halk çapında, öbürüyse gerilla birlikleri için çalışacaktır. Bu iki takımın çabaları tek bir komiser tarafından uyarlanacaktır.

Dergilerde, gazetelerle, radyoyla çiftçiler, işçiler ve düşman eratı için hazırlanmış yaprakçalarla beyannamelerle milli propagandayı yürüt! Gerilla durumunu eksiksiz, açıkça anlat, amaçlarını açıkla, aldığın yardımları bildir, baltalama çabalarını tartış, buyruksözler, sloganlar at ortaya, düşman suçlularını, düşmanın hainliklerini dile getir!

En etkili propaganda gerilla kesiminde yürütülür. Radyo yayınları ve basılı malzemeyi uçaksavar savunması, düşmanın yeri, durumu gibi konular üzerinde ağızdan verilen bilgilerle destekle! Yabancı haber ajanslarına verilecek bilgi, sınırlı olmalıdır.

Radyo en önemli propaganda aracı; bütün millete seslenebilirsin. Dilediğini anlatır, halkı eğitir, etkileyebilirsin. Doğrudan ayrılma sakın. Unutma ki, şu kadarcık bir gerçek, allı pullu yalanların topundan etkilidir. Savaş alanından günü gününe haber yetişir, düşmanın zulmünü dile getir, gerilla öğretisini açıkla; öğütler, yönergeler ver, gerilla önderlerinin konuşmalarını yayınla!

HABER ALMA

"Yeter ki kendini bil, dūřmanını bil, yüzlerce savaşı kazandın gitti." Saęlam haber, savaşçıların en büyük yardımcısıdır. Yöre halkı en büyük haber kaynağın olacak. Ama uydurukla gerçeği birbirinden ayırmayı da bileceksin. Dūřman kampına sızmak için kadınlardan yararlan! Dūřman saf-larında kargaşalık ve korku yaratmak için söylen-tiler yaymak üzere usta ajanlar gönder dūřmanın arasına!

SIYASAL ÖĞRETİM ve EĞİTİM

İlk başta gerilla, sanatını kendi başına öğrenecek, yaşamının sağladığı görgülerden ders alacaktır; bütün gerilla önderleri bu tecrübe rahlesinin önüne oturmuştur. Yoldaşlar birbirine silahları nasıl kullanacağını, güdülecek taktikleri, sivillere nasıl davranacağını filan azbuçuk anlatır, ama sistemli eğitimle yitirilecek zaman yoktur. Daha sonra, epeyce geniş topraklar kurtarıldıktan sonra, devşirmeler için okullar açılır. Bu okullarda gerilla eğitiminden geçmemiş yeni erat yetiştirilecektir. Devşirmeler kendi geçimlerini kendileri sağlayacaklardır. Komando kurslarıyla, uzun, çetin yürüyüşlerle kıvama gireceklerdir. Bu devşirme merkezlerinde sağlık merkezleri kuracaklardır. Herşeylen önce keskin nişancılık ve cephane harcamada tutumluluk konularında iyi yetişmiş ol-

malıdırlar. Cephane bolsa sahici mermiyle talim yapabilirler.

Küba'daki okulumuzun yerini düşmanlar söktü, hergün iki kez hava hücumuna uğrardık. Acemi erin bu hücumlar sırasındaki davranışına bakarak yeteneğini ölçerdik.

Acemiler, erkinlik, basın özgürlüğü filan üstüne henüz bulanık bir takım fikirlerin güdüsüyle saf-larımıza katılmış oldukları için, gerillanın amaçları, ekonomik etkenler, milli tarih, milli kahramanlar, adaletsizliğe karşı direnme, dünya-nın genel durumu gibi konularda onlara temel bil-giler vermek gerekir. Öğretmen yetiştirme merkez-leri kur, ve siyasal öğretim için ders kitapları hazırlattır! Okumaya teşvik et, ne kitaplar seçtik-lerine bak! Herşeyden önce onları düşünmeye alış-tır, onlara mekanik değil, organik bir disiplin aşı-la! Savaşta dananın kuyruğu koptuğu anda başa-rıya yol açacak olan işte bu niteliklerdir. Yavaş yavaş okulun düzeyi yükselecek, böylece gerilla kuvvetlerinin yeteneği artacaktır.

ÖNDERLİK AŞAMASI

Her devrimci gerilla ordusunda, durmuş oturmuş bir önderlik sırası, aşaması olmalı. Küba'da, bölge komutanlarını atayan bir başkomutanımız vardı. Böyle komutanları da bölükleri yönetecek binbaşılıarı atarlardı, sırasıyla giderdi bu.

Bu ille de izlenmesi gereken bir örnek değil. Biz böyle örgütlemiştik bu iş. Aslına bakarsanız, rütbenin büyük önemi yok. Yeter ki, savaş tecrübesinden geçmemiş kimselere rütbe bağışlamaya kalkmıyasınız!

Yukarda anlattığım örgütleme, artık ordu halini almış bir kuvvetler topluluğu için; gerilla savaşının başlangıç aşamasında bunun yeri yok tabii. Önder dilerse, yüksek bir rütbe de alabilir ama, komuta ettiği birlik, çaresiz, küçük olacaktır.

Disiplin gerekli, ama akla dayanmalı, inanca dayanmalıdır. Disiplini bozanlara sert cezalar verilmeli. Hapis, er için arayıp da bulamadığı nimet; yiyecek, içecek, yürüyüş yok, iş yok, nöbet yok; yatıp uyuyacak. Onun için özgürlükten yoksunluk cezasının yararına inanmıyorum ben. Öte yandan onurlu bir asker için silah taşıma hakkından yoksun bırakılma cezası etkili olacaktır. Meselâ biz nöbette uyuyan bir er yakalamıştık bir keresinde. Mavzerini elinden aldık, gelecek savaşta yararlık gösterirse, silah taşımaya yeniden hak kazana-
cağını söyledik. Bir kaç gün sonra, bir çarpışmadan yeni çıkmıştık, onu hastanede can çekişir halde bulduk. Bize nasıl yeniden silah taşımaya hak kazandığını gururla anlattı. Erat arasında işte böyle bir direnç gücü yaratmıştık.

Uzun nöbet görevi, zorunlu yürüyüşler de ceza yerine geçebilir, ama hem cezalı er, hem de yanındaki muhafız boş yere yoruluyor. Uzun nöbete koşulanların başında nöbet bekleyecek bir er gerek.

Komuta ettiğim birliklerde hafif suçlar için si-
gara ve karamelâ, ağır suçlar için de de yiyecek
taynını kesme cezasını uyguladım. İyi sonuç aldık,
ama ağır ceza bu, öyle rastgele başvurulacak bir
çare değil.

4 - EK

İLK GİZLİ GERİLLA BİRLİĞİNİN ÖRGÜTLENMESİ

Gerilla savaşı genel savaş yasaları da geçerli, ama gerilla savaşı bir kumkumayla başladığına göre, kendine özgü bir takım yasaları daha var. Düşmana karşı halk arasında kendiliğinden bir tepki başlamışsa, gerilla savaşını yurt içinde örgütleyebilirsiniz. Ama, genel olarak, kavga, yurt dışında, sevilen, sayılan ve halkın kurtuluşu için bayrak açmış bir önderin etrafında başlıyor.

Son zamanlardaki halk hareketlerinin hemen hepsi hazırlık yetersizliğinin acısını çekti. Çoğu zaman düşmanın gizli polisi planlanmış kumkumaları önceden iyi seçmek gerek. Seçim kimi kolay, kimi de zor oluyor. Bulabildiğiniz kimselerle, kurtuluş savaşına katılmaya teşne sürgünlerle gönüllülerle yetinmek zorunda kalıyorsunuz. Kim-

liğini uzunboyulu araştırma olanağınız da yok. Yine de düşmana ipucu verilmişse, haber uçurulmuşsa, kabahat sizde, çünkü örgüte casuslar girmiş olsa bile, ancak bir iki kişi hazırlık planlarından haberi olması gerektiğine göre, açığı veren yine sizsiniz. Yeni gönüllüleri kilit noktalarına sokmamak gerek.

Kimse kendini doğrudan doğruya ilgilendiren görevinin ötesinde bilgi sahibi olmamalı. Kimseyle plan tartışmasına girişme! Gelen ve giden mektupları yokla. Her üyenin kimlerle temasta olduğunu öğren! Takım halinde çalışın, yaşayın, kimse kendi başına bırakılmasın! Çekirdeğin dışında kimseye güvenme hele kadınlara! Düşman elbet kadınları casus olarak kullanmak isteyecektir. Gizliden savaşa hazırlanan bir devrimci uyanık olmalı, disiplini hayat ilkesi haline getirmiş olmalı. Üstlerinin buyruklarını üst üste çiğneyenler, kadınlarla ve dışardan kimselerle ilişkilerini sürdürenler devrimci disiplini çiğnedikleri için hemen baştan savılmalı!

Önce de söylediğimiz gibi, silahlar düşmanın kullandığı çeşitten olmalı! Çoğu hallerde, tek tek birliklerin mevcudu yüzelli kişiyi geçmemeli. Çekirdek kurmak için beşyüz kişi bulmuşsanız daha iyi, ama bu beşyüz kişiyi parçalara ayırmak gerek, yoksa dikkati çekersiniz, ve biri hıyanet edecek olursa, bütün kuvvetleriniz ele geçer.

Karargâhın yeri takımın çoğu üyesinde bilinmeli, hatta gönüllüler için buluşma yeri olarak kullanılmalı, ama kumkumanın önderleri pek seyrek

orda görünmeli, gizli belgeler de karargahta saklanmamalı. Önderler birbirinden ayrı gözden ırak yerlerde saklanmalı. Silah deposunun yerini ancak bir iki kişi bilmeli. Silahlar harekât başlamak üzereyken dağıtılmalı, böylece hem yok yere kimşenin canı yanmaz, hem de ateş pahası donatım, olmadık aksiliklere kurban gitmez.

Kavga çetin, sürekli olacaktır, bozgunlarla karşılaşacaksınız. Ancak yürekpekliliği, sıkı disiplin, son zafere sonsuz inanç, kuvvetleri ayakta tutabilir. Küba'da onikilik bir çekirdek, bir de Fidel Castro işin üstesinden geldi.

Beden eğitimi, ideolojik eğitim - yorucu yürüyüşler, nişan talimleri, pafta okuma çalışmaları - devrimcileri zafer kazanılmadan önce karşılaşacakları sıkılara hazırlıklı kılacaktır.

KAZANILMIŞ OLANI SAVUNMA

Nihai kurtuluş, düşman ordusunun toptan çözülmesi ve işbirliği rejimini destekleyenlerin safdışı edilmesiyle gerçekleşir. O anda işte, sözde dünya kamuoyu, Birleşik Amerika'nın sözde sorumluluğunu ve sözde doğrucu haber ajansları, bilin ki kurtarılmış ülkeye karşı yayılım ateşine başlayacaktır.

Devrimci eylem, teknik hüneri tam, ideolojisi sarsılmaz, savaş gücü büyük bir yeni ordu kurularak perçinlenmelidir. Bu aşamada, halk ordusunun ilerde vermek zorunda kalacağı yeni savunma savaşı için hazırlanmaya başla! Geç kalmış bir alay devrimci zafer anında, saflara katılmak isteyecektir. Bunlar da gerilla savaşı eğitiminden ve siyasal öğretimden geçirilmelidir. Kurduğun ordu birliklerinde devrimin dayandığı ilkeleri yaymak için propaganda örgütü kur. Askerlere köylülere,

işçilere uzansın bu kampanya; onlara devrimin amaçlarını anlat, niye döğüşüklerini, kardeşlerinin hangi dava uğruna öldüklerini açıkla! Okut onları, okuyup yazmayan kimse bırakma! Yeni orduyu ideolojisi sağlam, savaş güc übüyük, usta, hünerli bir kuvvet haline getir. Zaman ister bunun için. Düşman ordusunun artıklarını gerekli ideoloji tezgâhından geçirdikten sonra teknik ve mesleki kademelerde görevlendir.

Bundan sonraki bölümde devrim önderlerinin siyasal tutumları üzerindeki görüşlerini sunuyoruz. Önderler 1959 sonunda ya da 1960 başında beklediler ve değerlendirdiler. Herkesin bildiği şeyler üzerinde kuram yürütecek değışik, sadece milli savunmamızı pekiştirmek üzere ondaki gerçeklerden bir takım sonuçlar çıkaracağız.

SONSÖZ.

KÜBA'DAKİ DURUMUN ÇÖZÜMLENMESİ: ŞİMDİKİ HALİ ve GELECEĞİ:

Uzun bir kavgadan sonra diktatörü kaçırdığımızdan bu yana, bir yıl geçti. Hükümetimiz muazzam sosyal, ekonomik ve siyasal başarılar sağladı. Temelde tarımsal olan, ama işçilerin, orta sınıfın, hatta sanayicilerin coşkun desteğini gören milli devrimimiz milletlerarası önem kazandı. Devrim halkın istemiyle desteklenmekte. Bu ardsöz, çıkarılan bütün yasaların derlemecesi değil. Sadece bunlardan bazılarının önemini devletin Küba halkının ihtiyaçlarını nasıl gözettiğini göstermesi bakımından belirtmekle yetineceğiz. İlkın icar yasaları çıkarıldı ve kambiyo rayiçleri düşürüldü. Derken devrime öneyak olan Fidel Castro ile arkadaşlarını, bu uysal, budala sakallıları ilkin yeni kılığa girmiş eski biçim politi-

kacı sırasına saymış olan asalaklar, işin içinde bir bit yeniği olduğundan kuşkulanmaya, ayrıcalarımızı kaptırıyor muyuz yoksa diye pirenlenmeye başladılar. Muzaffer gerillalardan söz edilince, "Komünizm" lafı dillerine pelesenk oldu, "anti-Komünizm" haram kazançlarını yitirenlerin parolası haline geldi.

Ortakçılık ve taksitle toprak satın alımıyla ilgili kararnâmeler de huzursuzluklarını büsbütün arttırdı. Bunlar daha ilk elenselerdi. Hâlâ o "deli bozuk" Fidel Castro'nun aklını başına devşirip Du-bois'ların, Porter'lerin tuttuğu o güzelim "demokratik", yolu tutacağı umudundaydılar.

Tarım-dönüşümü yasası beyinlerine iniverince, gözleri faltaşı gibi açıldı. Geri-eylemin sözcüsü Gaston Baquero diktatör İsyanyasının sütli-manlığına kapağı attı. Geri kalanlar yine de "kanun kanundur", "başka hükümetler de böyle halkın yararına yasalar çıkarmışlardır, ama bu, yasanın uygulanması demek değil" diye avunmaya çalıştılar. Yarı okumuş, saf gerillacıların uzağında bir dünyada yaşayan saygı değer sosyal bilimciler, economiciler, İNR 'yı (Milli Tarım Dönüşümü Enstitüsü), o ele avuca sığmaz, yaramaz çocuğu alaycı bir hoşgörülle seyrediyorlardı. Ama İNRA bir çığ gibi yürüdü, büyük mülkleri dağıttı, yeni bir toprak mülkiyeti düzeninin temellerini attı. Küba Tarım Dönüşümü kahve ve tütün plantasyonlarında ortakçılığa, toprak köleliğine son vermesi bakımından anti-feodal bir nitelik taşıyordu. Tefeci ve mal sahibi korkusundan artık kurtulmuş olan

köylülerin birey birey ya da toplu olarak kendi toprağını sürmesine el veriyordu. Köylülere, tarım işçilerine teknik öğüt, malî yardım sağlıyor, çiftçi kooperatifleri örgütlüyordu. Mahsule hakkını veren devlet ofisleri eski "kanemicileri"nin iflas borusunu çalıyordu.

Tarım Dönüşümü Yasasını uygulamada bu denli programlara girişmiş olan öbür Latin Amerika ülkelerinden, Meksika'dan, Guatemala'dan, Boliviya'dan çok daha kestirme ve sağlam bir yol tuttuk. Tarım Dönüşümümüz sadece halkın haklarını gözetiyor. Hiçbir sınıftan ya da millettten hınç alma niyetlisi de değiliz. Yasa, Kübalı toprak ağalarıyla United Fruit Kumpanyası ya da King Ranch arasında hiçbir fark götmüyor.

Bu koşullar altında pirinç, ekin ve pamuk üretimi hızla geliyor. Bu başarılarla da yetinmiyoruz. Çalınmış servetimizin tümünü geri alacağız. Petrol yasası yeraltı zenginliğimizin bir bölümünü yeniden kazanmamıza elverdi. Bu, özgür olmak isteyen, kendi ekonomisinin efendisi olmayı aklına koymuş, genlik ve gelişim özlemi çeken bir halkın kalkınma yönünde attığı önemli bir adım. Öyle bir ileri adım ki, bu tekellerin ödleri koptu. Belki doğrudan büyük bir zararımız dokunmayacak onlara; bu değerli akaryakıt, bizde ancak kendi ihtiyaçlarımıza yetecek kadar, tekellerin denetimi altında yaşayan ve bir kısmı dev teröristlerin oyunuyla iç harbe sürüklenmiş olan öbür Latin Amerika ülkelerine örnek oluyoruz, onlara ne yapılması gerektiğini, ne zaman ve nasıl

harekete geçileceğini gösteriyoruz, onları asıl ürküten şey bu! Büyük tekeller de Küba'dan ürktüler. Bu ufacık Karayib adası, John Foster Dulles'in terekesi olan United Fruit Kumpanyasını tasfiye etmekle kalmadı. Rockefeller İmparatorluğuna öldürücü darbeyi indirdi ve Küba halk devrimi Hollanda çıkarlarına el koyuverdi.

Bu yasalar halkın kendisini hava akımlarıyla, işgalle ve boykotla tehdit edenlere karşı verdiği cevaptır. Bazı çevrelere bakarsanız, maden yasası tarım dönüşümü kadar önemli. Biz bu fikirde değiliz, ama hammadde ihraç eden kumpanyalardan alınan yüzde yirmibeş oranındaki ihracat vergisi hem Küba'nın ekonomik gücünü arttıracak, hem de şu anda nikel cevherini sömüren kampanyalarla Kanada tekellerinin arasındaki çekişmede Kanadalıların durumunu güçlendirecek. Böylece Küba devrimi, büyük çiftlikleri tasfiye ettiği gibi, yabancı tekeli ve ithalat kârlarını da kısıtlıyor. Bu politika sade Latin Amerika'daki komşularımız için bir savaş çağrısı olmakta kalmıyor, bütün Amerika'da yankılar uyandırıyor. Küba devrimi bütün haber setlerini yıktı ve daha insanca bir yaşam özlemi çeken Latin Amerika yığınları arasında gerçek ateşini yakıyor. Küba yeni bir milliyetçilik kavramının simgesi, sembolü oldu, Fedel Castro da kurtuluşun simgesi.

Altı buçuk milyon insanı barındıran bu 114.000 kilometre karelik ufak ada, Amerika kıt'asında sömürgeciye karşı savaşın önderi oldu. Bizden güçlü olan yabancı tekellerine direnerek, milli bir

kapitalizm kurmaya çabalayan öbür Latin Amerika ülkeleri bu yeni kurtuluş çağrısını duymamazlık edemiyor, çünkü onların hükümetleri savaşı sonuna dek yürütme gücünden yoksun olduklarını çoktan gösterdiler. Bu kolay bir savaş değil, çapraşık, tehlikeli. Amerika kıt'asında böylesine, yalıtlanmış, tecrid edilmiş olduğumuza göre, bütün halkın desteğine, ülkücülüğe, esirgemizliğe dayanmak gerek. Geçmişte, ufak ülkeler bu işi denediler. Kafese kapatılınca ölen **kuetzal** kuşunun ülkesi, Guatemala doğrudan sömürge saldırısının kurbanı oldu. Amerika bağımsızlığının ilk şehidi Morillo'nun ülkesi Bolivya, Küba devrimine üç temel örneği, yani işbirlikçi ordunun dağıtılması, tarım dönüşümü ve madenlerin millileştirilmesi yolunu gösterdikten sonra, bu çetin savaşta yenik düştü.

Küba bu örneklerin, düşülen yanılgıların, karşılaşılan güçlüklerin farkında. Asya'da, Afrika'da milli ve halkça dirençler karşısında sömürgeciliğin dayanakları yıkılmakta. Halklar dinle, ırkla ya da açlıkla değil, paylaşıp bir takım ekonomik ve sosyal amaçlar ve yaşamlarını geliştirme dileğiyle birleşik hale gelirler. Asya ve Afrika Bandung'da kaynaştı. Şimdi Küba, Asya ve Afrika'yı sömürge Amerikasıyla birleştirmekte.

Büyük sömürge devletleri halkın isteklerine boyun eğmek zorunda. Belçika ile Hollanda imparatorluk örneğine döndü. Almanya ile İtalya sömürgelerini yitirdiler. Fransa harbin yıkımından sonra kendini toplamak için çırpınıp duruyor.

İhtiyatlı, hinoğluhin Britanya siyasal gücünü tasfiye etse de ekonomik bağlarını sürdürüyor.

Amerikan kapitalizmi yeni bağımsızlık kazanmış ülkelerde son zamanlara dek egemen kalmış geleneksel sömürgecilerin yerine geçti, ama bu da geçici bir evre. Birleşik Amerika'nın bu yeni sömürgelerde mali gücü gereği gibi sağlam oturtmuş değil. Amerikan kartalının tırnakları törpüleniyor. Dünyanın birçok yerlerinde sömürgecilik son günlerini yaşıyor.

Amerikan kıt'asında durum bambaşka. Britanya aslanının bizim oralardan elini eteğini çekmesinden bu yana epeyce zaman geçti, yerine genç Yanki kapitalistleri oturdu, yirmi Latin Amerika cumhuriyeti üzerinde egemenlik kurdular.

Latin Amerika A.B.D.'lerinin sömürge satraplığı, içavlusı, varlık nedeni, varlık umududur. Küba gibi, bütün Latin Amerika halkları sancağı kaldırdılar mı, tekeller tir tir titreyecek, akıllarını başlarına devşirecekler. Tekeller, kârları azalsın istemezler; Küba örneği, bu kötü örnek, öbür Latin Amerika ülkelerinde de mayalanıyor. Ezilen halklardan biri sesini yükseltti mi, Küba'ya yükleniyor suç. Çünkü bir halk hareketinin yenilmez sanılan işbirlikçi orduları nasıl dize getireceğini, ve düşmanın sarp dağlıklarda nasıl yıpratılıp ezileceğini göstererek, bağışlanmaz bir suç işledi Küba.

Kötü bir örnek oldu Küba. Bu kötü örnek ayakta kaldıkça, tehlikeye göğüs gerip geleceğe doğru iler-

ledikçe, içi rahat etmeyecek tekellerin. Sözcüleri söylüyor, bizim ortadan kalkmamız lazımmış. Senatör kılığına girmiş o tekel uşaklarına sorarsanız, "Komünizmin kalesini yerle bir etmek gerek"miş. "Küba durumu büyük kaygı uyandırıyor", diyorlar. Amaçları Küba'yı yıkmak tabii.

Peki, bunun için ellerindeki silahlar ne acaba? Bir kere ekonomik silah var? Birleşik Amerika banka kredilerini keser, tüccarlarımızla bankalarımızı desteklemeyi durdurur. Batı Avrupa da onlara uyar. Ama bu tek başına yeter bir tedbir değil.

İlkin kredi kısıtlamaları ekonomimizi bir hayli sarsacak, ama bu geri tepen bir silah, sonunda sıkıya sokulan ülke gününününe yaşamaya alıştıracak kendini. Baskı başlayacak. Şeker kotası işin içine karışacak. Kotayı kaldırsak mı kaldırmazsak mı derken tekelliler, değil kotanın kaldırılması, indirilmesinin bile çıkarlarına aykırı düşeceğini görecekler. Bir kere şeker üreticisi olan on-beş ülke, daha yüksek fiyat istemeye başlayacak. Sonra Küba, Birleşik Amerika için en büyük ve en ucuz şeker kaynağı; üretimin ve pazarlama kolaylıklarının yüzde altmışı zaten Birleşik Amerika'nın. Üstelik ticaret dengesi de onların lehine işliyor. Satmayan satın da alamaz, aradaki antlaşmayı tek taraflı bozmak da bir geleneğin yıkılması demek olacak. Asıl önemlisi bu da değil. Amerika'nın bize pazar fiyatlarının üstünde ödediği yüzde üçlük sözümona bağış, kara gözlerimizin hatırı için değil, ucuz şeker üretmedikleri

için. Gündeliklerin yüksek, verimin düşük oluşu Amerika şeker üretiminin Küba fiyatlarına çıkışmasını önlüyor. Verdikleri yüksek fiyatın himayesi altında, sade Küba'ya değil, bu fiyatlardan yararlanan ülkelerin hepsine zehir-zakkum anlaşmalar dayatıyorlar. Küba kotasını kaldırmazlar.

Bombardıman ve şeker kamışı tarlalarının yakılması tehdidinde de kulak asmıyoruz. Bu tehdidin amacı halkı devrimci hükümetten soğutmak.

Küba ekonomisi daha başka alanlarda da salıntıda, mesela pamuk gibi hammaddelerin sağlanması bakımından. Ama zaten dünya, pamuk üretiminde fazlalıktan yakındığına göre, bu da geçici bir sorun. Akaryakıt da önemli bir dava. Akaryakıt yokluğu bir ülkeyi felce uğratabilir, Küba'nın üretimi de yetersiz. Bir miktar kattranımız, ispiromuz var, hepsi o. Ama dünyada petrol bol. Mısır, Sovyetler Birliğı ve belki de yakın bir gelecekte Irak bu ihtiyacımıza cevap verecek.

Ekonomik baskılar dışında, bir de mesela Dominik Cumhuriyeti gibi bir "cep devleti"nin müdahalesi ihtimali var. Böyle bir saldırı bir takım güçlükler doğuracaktır ama, sonunda Birleşmiş Milletler araya girme zorunda kalacaktır. Öte yandan Amerika Devletleri Örgütünün yeni politikası müdahale halinde tehlikeli bir emsal yarattı. Trujillo'nun gerisine saklanarak, te-keller saldırı bıçaklarını biliyorlar.

Bir başka ihtimal de, onca öfkelenindikleri o "çılğın" Fidel Castro'yu ortadan kaldırırlar. O za-

man da geri kalan iki "milletlerarası acanı" Raul Castro ile bu kitabın yazarını temizlemeleri gerekecek. Hiç de fena bir akıl değil. (Yalnız tekelci beyler, unutmayın ki, halk hıncını ergeç alır. Devrim önderlerinin katilinde parmağı olanları halk sağ bırakmayacaktır. Kimsenin haddine düşmemiş bu haklı öcün alınmasını önlemek.)

Guatemala örneğine bakılacak olursa, Küba'ya uygulanacak bir tedbir daha var, silah yollanımını durdururlar, biz de Komünist ülkelerden alırız, o zaman da bir ağızdan yaygaraya başlarlar. Hükümetteki arkadaşlarından biri şöyle özetleme bir karşılık verdi buna, dedi ki: "Varsın bize Komünist'ler diye atıp tutsunlar, budalalık edip ellerine düşmemizden daha iyiya." En sonunda tekelciler doğrudan saldırıyı gerekli bulup, güdümlü mermilere umut bağlayabilirler. İspanyol taktiklerine başvurabilirler, hava ve deniz kuvvetlerinin desteğinde, gönüllüler, sürgünler, yani ücretli askerler yollarlar üstümüze. Belki de Dominik Cumhuriyeti gibi bir komşu ülkeyi alet ederler, asker diye üstümüze kardeşlerimizi yollarlar, onlar da ölüşür kumsallarımızda, ardından harp hali var der çıkarlar. Bir de caka yaparlar "biz bu kardeş kavgasına karışmak istemiyoruz" derler. Zırhlılar, muhripler, uçak gemileri, denizaltılar, mayın tarayıcılar, torpidolar, uçaklar gönderirler, hep Küba'ya takviye gelmesin diye. Gine de Trujillo'nun kuvvetleri bir takribine bulup Küba'ya saldırır. Ya da, Amerika Devletleri falan diye şansız, şöhretsiz bir örgütü maşa edip, "Komünizmin Küba'da başlattığı bu korkunç harbi dur-

durmak için" doğrudan müdahaleye girer; Kore'de olduğu gibi, "barışı ve Küba halkının çıkarlarını koruma uğruna" silaha sarılırlar.

Ama belki de ilk saldırı bize değil, Latin Amerika'daki son dost devlet olan Venezuela'nın meşru hükümetine yöneltilen. O zaman Küba değil, Bolivar'ın anayurdu sömürgeye karşı savaşın alanı haline gelecek. Yenilginin tiranlığa dönüş demek olacağını iyi bilen Venezuela halkı, bütün gücüyle özgürlüğünü koruyacak, ancak böyle başarılı halk savaşları vererek şimdi tekel mezarlıklarına döndürülmüş olan kardeş ülkelerin kurtulacağını görüp can havliyle doğuşacaktır.

Düşman ergeç yenilecek, bunun bir sürü nedeni var. Bir kere yıl, 1960 yılı; az gelişmiş ülkelerin yılı, kurtulmuş halkların yılı, ölüm tüccarlarının dış geçiremediği milyonların sesini yükselteceği yıl, bu yıl. Onu da geçtik, altı buçuk milyon Kübalı yurdunu ve devrimi korumak için tek bir vücut halinde ayağa kalkacak. Dinamik bir önderliğin yönetiminde, sağlam bir ideolojiye dayanan bu halk, yurdun dört bir köşesinde savaş verecektir. Kentlerde işçiler fabrikalarını savunurken seve seve canlarını verecekler, köylüler devrimin kendilerine sağladığı traktörlerin gerisinden istilacıya direneceklerdir.

Ve dünyanın dört bir köşesinde, milyonlarca insan bu saldırıya karşı sesini yükseltecektir. Tekeller dayanaklarının birer birer çöktüğünü acı acı göreceklerdir. Diyelim, dünya kamu oyuna karşı da

direnmeye kalkıştılar. O zaman işte, bizler bu ufacak adamızda gerilla savaşına girişeceğiz. Birliklerimiz, tarihin bu şanlı yılında, Küba devrimi çocuklarının duyabileceği en büyük coşkunluk, inanç ve güvenle doğuşacaktır. Yani, düşman ordumuzu yenerse, o zaman da bir gerilla ordusu kurarız, sağlam bir önderlik altında ve merkezi bir komuta yönetiminde yeniden savaşa başlarız.

Dağlar öncü ordunun son savunma hattı olacaktır. Ama savaş her evde, her sokakta, topraklarımızın her arşınında yürütülecek; ardçılarımız, yetişkin ve silahlı halkımız son nefesine dek çarpışacaktır.

Piyadelerimizin elinde ağır silahlar olmadığına göre, tanksavar, uçaksavar savunmasına bel bağlayacağız. Mayınlar, bazukalar, elbombaları, uçaksavar topları, havanlar pusatımız olacak. Yetişkin piyade eri otomatik silahlarıyla harcayacağı mermilerin kıymetini bilecektir. Belki de hava kuvvetlerimiz savaşın ilk döneminde ağır kayıplara uğrayacaktır. Elimizde belki de sade keşif uçaklarıyla helikopterler kalacak.

Donanma, ufak ama hızlı motorbotlar kullanacak. Düşman ordusu saldıracak bellibaşlı bir hedef bulamayacak. Herşey, durmadan hareket eden, ele avuca sığmaz, öte yandan habire darbe indiren ve belli bir cephesi olmayan, çat burda çat kapı arkasında görünen, kaybolan, derken düşmanın karşısında bitiveren bir cin tarifesi olarak düzenlenecek.

Yurdumuzu savunmaya kararlı bir halk ordusunu kolay yenemezler. Pinar del Rio dolayındaki çiftçiler ufak guruplar nasıl bozguna uğratılacağını gösterdiler. Köylülerimizi kendi topraklarında eğiteceğiz. Subayları da üstlerde yetiştirip, kurduğumuz otuz tarım bölgesine dağılacaklar ve bu otuz tarım bölgesi otuz savunma bölgesi haline gelecek. Bu bölgelerde köylümüz, kendi başarılarını, evlerini, konutlarını, bentlerini, mahsulünü, bağımsızlığını, yaşama hakkını savunacak.

Düşmanın ilerlemesine karşı duracaklar; geri-
leme zorunda kalırlarsa, dağılıp, tarlalarına dönecek, gündüzleri toprağı sürüp, geceleri düşmanla döğüşecekler. İşçiler de öyle yapacaklar. En seçkinleri önderlik ve savunma için yetiştirilecek. Her sosyal gurubun belirli bir işlevi olacak. Köylü gerilla harbi yapacak, ateş etmeye araziden yararlanmayı öğrenecek. İşçi sokaklarda barikatlar kurmayı, evleri, fabrikaları kale olarak kullanya, molotov kokteylleri atmayı evlerin pencerelerinden ateş açmayı belleyecek. Böylece işçi yığınlarından güçlü bir ordu devşirilecek. Kentlerdeki savaş köylüklerdeki kadar esnek olamayacağı için, bu savaşta büyük kayıplar vereceğiz.

Daha başka örgütler de kurulacak. Ordunun yönetiminde derlenecek bir öğrenci milisi gençliğin en seçkinlerini bağrında toplayacak. Öbür gençlik ve kadın kuruluşları da savaşa katılacak. Kadınlarımız, yemek pişirerek, yaralılara bakarak, cançekişenleri avutarak, savaşçıları yürüklendirerek yoldaşlarına yardım edecek. Bütün bunlar ola-

cak. Sonra da halk yığınları eğitimden geçirilecek, devrimin anlamını çok daha iyi kavrayacaklar.

Her toplantıda, her mitingde, her halk topluluğunda, devrim yasaları tartışılacak. Önderlerin söylevleri okunacak, tartışılacak, özellikle Fidel Castro'nun konuşmaları... Bunlar radyoyla, televizyonla yayınlanarak, yurdun dört bir yanına ulaştırılacak.

Halk çıkarılan her yasayı, alınan her kararı bilmeli! Her çeşit muhalefet belirtisi, devrim düşmanlığı, ödlelik, hoşnutsuzluk dikkatle izlenmeli! Her türlü ahlâk sapkınlığı cezalandırılmalı, suçlusu devrimci bile olsa! Davaya hizmet etmiş olma cezayı hafifletici neden sayılabilir, ama mazet yerine geçmez. Elbirliğiyle çalışma alışkanlığı sağlanmalı! Halkın kendiliğinden, gönüllü olarak yol, köprü, iskele yapımına girişmesine önayak olunmalı!

İçinden çıktığı halk böylesine kaynaşmış, kenetlenmiş bir ordu, strateji inceliklerini bellemiş, ideoloji bakımından sağlam bir ordu dize getirilemez. Bunun içindir ki, tekeller, Küba "kötü örneği"ni ortadan kaldırmak için hop oturup hop kalksalar da, Küba'nın geleceği her zamankinden aydınlık.

CARLOS MARİGHELLA

**ŞEHİR
GERİLLASI
EL KİTABI**

Gerilla, barışçı yolların tıkan-
dığını görünce, canını halkın kurtu-
luşu davasına adanmış olan bir
yiğittir; demiştik. Ayrıca azge-
leşmiş Lâtin Amerika ülkelerin-
deki koşulların mücadeleye köy-
lüklerde başlanılmasını gerektir-
diğini belirtmiştik. Gerillanın ek-
siksiz ve gerçek bir vatansever
katına ulaşabilmesi için mükem-
mel bir ahlâk ve sıkı bir disiplin
anlayışına varmış olması şarttır.
Kıtkanaatçiliği, azla yetinmeyi bir
hayat ilkesi olarak benimseyecek-
tir.

CHE GUEVARA

